

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 22 januari 2007*§ 4 Interpellation om cykelbanors placering (nr 2006:30)*

Anförande nr 1

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 2

M a t s L i n d q v i s t (mp): Vi tackar för det utförliga svaret. Det var en väldigt bra genomgång av cyklingens problematik i Stockholm. Men vi tycker ändå inte att du svarar riktigt på frågan. Varför ska just cykelbanor i första hand hamna på tvärgator? Vi skulle vilja be om ett lite utförligare svar när det gäller själva principen.

Det kan givetvis finnas jättebra parallellgator där det är alldeles utmärkt att ha cykelgator. Men så kan det finnas huvudgator där det enda självklara är att ha cykelbanorna just där, precis som det står i svaret. Vi undrar fortfarande över principen. Det är jättebra att majoriteten intresserar sig för cyklisternas säkerhet, men då kanske cykelfälten i stället borde omvandlas till cykelbanor så att man verkligen får den separering som eftersträvas.

Jag kanske måste påminna om de cykelfält som finns på Hornsgatan. Om man ser till under vilken tid de åstadkoms, så inte var det under den förra mandatperioden.

Anförande nr 3

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande! Som Mats mycket riktigt påpekar har den nuvarande majoriteten fått majoritet ganska nyligen och varit med om att bygga ut cykelnätet. Vi är inte motståndare till cykelbanor – tvärtom. Det är många stockholmare som cyklar, och det är positivt. Även om det kanske just i dag är lite svårare att cykla i Stockholmstrafiken på grund av kyla, snö och halka så är Stockholm en cykelstad och kommer att förbli en cykelstad. Vi jobbar mycket med att försöka identifiera bra cykelbaneutbyggnader där det kan ske på ett sätt som inte hindrar framkomligheten för andra transportslag.

Att leva i storstad är att försöka lösa konflikter mellan olika typer av resande, bilförare, cyklister, fotgängare, bussar, taxi och andra fordonsslag. Det gäller transporter, budbilar och annat som trafiken i den här staden innehåller. Det gäller att försöka få lösningar som gör att alla kommer fram någorlunda.

Cykelbanor är ett sätt att lösa frågan för cyklister. Men det måste vägas mot andra behov som staden har. Framkomligheten är också viktig. Att det är en lugn och trygg trafikrytm är också viktigt för att undvika att människor gör onödiga utfall och beter sig illa i trafiken och på det sättet kanske medverkar till ännu fler olyckor än vad som annars hade varit fallet.

Vi har inte något motstånd till cykelbanor. Däremot har vi sagt något annat. Det kanske är lite olyckligt formulerat i budgettexten, men vad vi syftar på med parallellgator är de fall där vi har huvudgator som är hårt belastade och där det av olika skäl inte går att tillföra cykelbanor på ett bra sätt. Vi har exempel: På Sveavägen har vi byggt alldeles utmärkta cykelbanor som samtidigt skapar möjligheter för trafiken i övrigt att komma fram. Men det finns andra exempel där det inte fungerar så bra. Birger Jarlsgatan har en utbyggd cykelbana som har medverkat till att det är köer ofta, nästan dygnet runt. På Sturegatan har man gjort en cykelbana och tagit bort ett helt körfält för bilar, vilket har gjort att det är köer nästan dygnet runt där också.

Det är den här typen av avvägningar som man ständigt måste göra. Det är ingen hemlighet att den här majoriteten har en lite annorlunda inriktning än den förra när det gäller de avvägningarna. För att stimulera fortsatt utbyggnad av cykelbanorna har vi pekat på att det också finns parallellgator att tillgå. Det finns sådana i de centrala fält där staden i andra sammanhang efter så kallad trafiksanering genom att stänga av trafiken på en rad olika sätt har sagt att här ska vi nu ha en huvudgata. Om man då även inskränker huvudgatan så att det inte går att komma fram med andra trafikslag än cykel där, och det är ständiga köer, så har vi väldiga framkomlighetsproblem. Det tror jag inte att någon är betjänt av – varken fotgängare, cyklister, bilister eller busspassagerare.

Detta är lite grann bakgrunden till svaret. Vi är väldigt intresserade av att fortsätta att jobba med trafiksäkerhetsarbete och se över hur vi kan minimera dödsolyckorna i Stockholmstrafiken. Där är frågeställningen om cykelbanor och cykelfält ett viktigt led i arbetet.

Anförande nr 4

A n n M a r i E n g e l (v): Mikael! Jag håller helt med dig om att det gäller att hitta någon modell i trafiken som gör att alla olika trafikslag kan samsas. Men vi är lite oroliga för det som du kallar för er annorlunda inriktning när det gäller trafiken. Det handlar inte minst om avvägningen mellan att satsa på bilisternas framkomlighet och andras framkomlighet.

Jag skulle vilja passa på att ställa en fråga i det här ärendet. Avser ni att fullfölja cykelplanen och göra en utbyggnad av ett sammanhängande cykelnät? Om man förlägger all cykeltrafik till sidogator, vilket i och för sig ibland säkert kan vara motiverat, så kanske man inte får det sammanhängande cykelnätet. Det är ju det som nästan är det viktigaste för den som cyklar i staden – att det inte blir ideliga avbrott och att man måste flytta sig till andra ställen. Jag undrar om du kan svara på detta. Avser ni att fullfölja den nu föreliggande cykelplanen?

Anförande nr 5

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): För att svara direkt på frågan kan jag säga att vi nu jobbar med att fortsätta bygga ut cykelbanorna. Ett sådant program som fortsätter nu under våren och sommaren är utbyggnaden och fullföljandet av Birger Jarlsgatan i den del mot Roslagstull där man kan förena cykelbanan med oförändrade körfält. Det kommer att genomföras.

För att förverkliga och fullfölja cykelplanen och det sammanhängande cykelnätet kommer vi säkert att få ianspråkta parallellgator på vissa punkter. Mer preciserat än så kan jag inte svara i dag. Men vi har en fortsatt ambition för att cykelbanenätet ska fortsätta byggas ut och för att det ska finnas ett sammanhållet nät. Men det måste också vägas mot framkomlighetsfrågorna och göras på ett klokt och kontrollerat sätt.

Anförande nr 6

Mats Lindqvist (mp): Jag skulle vilja fortsätta resonemanget lite grann. Det är bra att borgarrådet påpekar att man ska jobba med det här i innerstaden. Men hur kommer det att fungera för ytterstadsområdena? Det jag som ytterstadsboende verkligen saknar är ett sammanhängande cykelnät.

Om man inte är väldigt bekant med områdena så är det till exempel svårt att cykla mellan Farsta och Älvsjö om man skulle vilja ta sig fram den vägen. Det är inte svårt att cykla i sig, men det är jättesvårt att hitta mellan de här områdena. Man ska bland annat ta sig över Huddingevägen på ett bra sätt. Den utgör en stor barriär, där jag tyvärr en gång var tvungen att släpa cykeln på ett olagligt sätt för att kunna ta mig ut ur det område som jag hade hamnat i. Jag hoppas att majoriteten inte glömmer ytterstaden i diskussionen.

Anförande nr 7

Ann Mari Engel (v): Jag tycker att Mikael's svar var lite oklart, men det finns säkert anledning att återkomma till det. Ambitionen att bygga ut cykelbanorna är bra, men om man lägger till ett "om det inte hindrar framkomligheten" så är det ändå ganska tydligt att man kanske inte i första hand ser till cyklisternas framkomlighet.

Vi får säkert anledning att återkomma till detta, men när det gäller det här med sidogatorna tror jag att det är det sammanhängande cykelnätet som är det viktigaste om man verkligen vill satsa på cyklandet i staden, som ju främjar både en bättre luft, en bättre framkomlighet och en bättre folkhälsa.

Anförande nr 8

Borgarrådet Söderlund (m): Herr ordförande! Vi kommer naturligtvis att bevaka även frågan om ytterstaden. Det ska självfallet kännas bra att cykla i ytterstaden också. Där brukar inte konflikten på samma sätt vara så tydlig som i innerstaden när det gäller yta och bristen på yta. Vi kommer att ta till oss och titta på de synpunkter som interpellanten och företrädaren för Miljöpartiet, Mats, har när det gäller Farsta och Älvsjö.

Samtidigt är ju trafiken på Huddingevägen viktig. Detta måste kunna ske i förening. Men självfallet kommer vi att titta även på ytterstaden i det fortsatta cykelprogrammet.

§ 5 Interpellation om sammanslagning av stadsdelsnämnder (nr 2006:31)

Anförande nr 9

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 10

S u s a n n a B r o l i n (v): Herr ordförande, fullmäktige och framför allt kära åhörare! Jag vill tacka borgarrådet Kristina Axén Olin för svaret och för att jag fick ett skriftligt svar i så god tid. Det uppskattar jag.

Men jag väntar fortfarande på lösningen på tiotusen kronorsfrågan där ute. Varför slog man samman just dessa stadsdelsnämnder, det vill säga Enskede-Årsta, Rinkeby och Kista, som är lite säregna? Jag kan förstå att medborgarna har rätt att kräva rätt valuta och god service, som det skrivs i svaret. Det instämmer jag i. Men jag tycker att det snarare talar för en ökad centraliseringsreform, som stadsdelsnämnderna kan innebära i en miljonstad som Stockholm.

Genom stadsdelsnämnderna blir politiker och förvaltningar tillgängliga och man är även anpassningsbar efter de behov som finns ute i stadsdelsnämnderna. I svaret står att demokratieffekterna har uteblivit. Jag undrar vad man menar med det. I Enskede-Årsta till exempel kunde man se i valet att det demokratiarbete som gjordes av samtliga partier faktiskt ledde till resultat. I områden som Östberga och Dalen, som har haft nedåtgående trender i valdeltagandet, ökade det för första gången någonsin. Det tycker jag måste ses som en demokratieffekt. Rinkebys ungdomsråd organiserade möten och fick över 150 ungdomar att komma och prata om val och politik. Det måste väl vara en demokratieffekt!

Om man bara ska gå efter antalet besökare på nämnderna kan vi konstatera att det kanske snarare är kommunfullmäktige än stadsdelsnämnderna som borde läggas ned. Beslutsvägarna kan aldrig bli kortare med en sammanslagning, som jag ser det. Det blir ju inte kortare väg bara för att man slår ihop Enskede-Årsta och Vantör till exempel. Det är fortfarande samma norm och hierarki som finns kvar. Däremot kan det bli mer otillgängligt.

Positiva omorganiseringseffekter är ett annat svar. Ja, det kan det bli ibland när man slår ihop gamla, trötta organisationer. Men många av de här har faktiskt aldrig blivit gamla och trötta. Stadsdelsnämndsreformen är ganska ny. Enskede-Årsta har redan slagits ihop en gång och ska nu slås ihop på nytt. Möjligtvis kan jag se att man kan slå ihop lokaler för till exempel förvaltningen i Vantör och Enskede-Årsta, men det blir inte så mycket i alla fall. Och det blir återigen otillgängligare.

Det var en gång en moderat – jag kommer faktiskt inte ihåg vilken kommun han kom ifrån – som sade att demokrati ibland är administration. Tyvärr kan vi konstatera att vi nu skär ned på administrationen.

För att nu gå tillbaka till Enskede-Årsta sägs det i svaret att man slår ihop dem för integrationens och befolkningsstrukturens skull. Det finns ingen naturlig sammankoppling mellan de här stadsdelarna, som jag kan se. Alla som jag har pratat med skulle snarare vilja se att det var Älvsjö och Vantör som skulle slås ihop. De är ganska homogena områden, som skulle kunna ge varandra mycket och tillföra varandra mycket resurser.

Jag kan inte heller se den naturliga geografiska indelningen som sägs finnas, eller kommunikationsmedlen. Det är stor skillnad mellan Högdalen och Enskededalen även om båda slutar på dalen. Det är inte så lätt att ta sig från Högdalen för att demonstrera eller protestera mot någonting eller framföra sin åsikt i Dalen om man förlägger mötet där.

Jag väntar därför fortfarande på svaret. Men jag vill tacka för den andra delen av svaret – att det inte väntas några fler sammanslagningar.

Anförande nr 11

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Susanna Brolins interpellation är intressant, tycker jag. Framför allt framgår det när du talar att detta är en mycket större fråga. Den handlar om demokrati, om vad demokrati är och hur vi ska organisera vår stad. Det är naturligtvis ingen lätt fråga att alltid kunna svara på. Det är inte lätt att ha de rätta svaren på den.

Men för mig är demokrati – riktig, reell demokrati – när människor över huvud taget i så stor utsträckning som möjligt själva kan påverka sin situation och fatta beslut som rör dem. De ska hemma kunna välja den skola, den äldreomsorg, den isbana eller vad det nu är som de vill i så stor utsträckning som det bara går.

Vi ska självfallet ha en organisation och en överbyggnad i Stockholms stad eftersom vi är en stor stad. Det är mycket pengar, över 30 miljarder, och 48 000–49 000 anställda som också på olika sätt ska organiseras och administreras. Men att ha kvar en given organisation för alltid känns inte riktigt modernt. Det vi nu gjorde, och som vi hade lovat väljarna från Moderaterna, Folkpartiet och Kristdemokraterna redan före valet, var att flytta besluten närmare medborgarna. Vi lyfte bland annat ut skolan ur stadsdelsnämndsorganisationen för att kunna ge pengarna direkt till skolledning och på så sätt kunna använda så mycket av skolpengen som möjligt till undervisning och till fler lärare i skolan, fler speciallärare och annat.

Vi har också valt att centralisera snöröjning, städning och en rad andra verksamheter därför att vi tror att de sköts bättre om vi kan göra detta centralt i staden och få samordningsvinster när det gäller till exempel klottersanering. Att ha kvar samma administration ute i staden när det gäller hur staden är organiserad samtidigt som vi lyfter bort verksamheter skulle vara väldigt konstigt. Det föll sig förstås naturligt att minska den administrativa överbyggnaden i staden på samma sätt som vi har lyft bort verksamheter från stadsdelarna.

Susanna Brolin frågar varför vi landade just på de här sammanslagningarna. Varför lade vi ihop just Sofia och Maria-Gamla stan, Liljeholmen och Hägersten, Rinkeby och Kista och Enskede och Årsta-Vantör? Jag tycker att det är en högst relevant

fråga. Detta var inte helt glasklart. Vissa saker kändes naturliga, till exempel att göra Södermalm till en stadsdelsnämnd. Där känns det som att befolkningen tycker att man bor på Söder, men man vet knappt på vilken sida av Götgatan man bor. Detta kändes alltså naturligt.

Susanna ifrågasätter framför allt Rinkeby-Kista. Jag tycker inte att den sammanslagningen är så konstig eftersom detta är ganska små stadsdelar som ligger bredvid varandra. Jag tror att de kan ha draghjälp av varandra i olika frågor. Hon ifrågasätter också sammanslagningen av Enskede-Årsta med Vantör. Jag kan hålla med Susanna om att Enskede-Årsta och Vantör är en stor stadsdelsnämnd. Den är stor geografiskt sett, även om det finns en lång tradition av samarbete där ute som talade för sammanslagningen.

Susanna ifrågasätter om det är den bästa demokratin att ha en så stor geografisk stadsdelsnämnd. Det är en viktig fråga som hon tar upp, och jag hoppas att vi tillsammans kan återkomma till den. Om detta ändå inte visar sig fungera eller om människor upplever att demokratin är försämrad så får vi försöka slå våra kloka huvuden ihop och se vad vi kan göra för att människor ska känna att de kan påverka sin vardag eller sin politiska styrning ännu bättre. Jag tror att stadsdelsorganisationen möjligen inte är det enda svaret på den frågan, men jag återkommer till detta.

Anförande nr 12

S u s a n n a B r o l i n (v): Jag tackar igen för svaret, som var ännu mer utförligt den här gången. Jag ser gärna att vi tar diskussionen om sammanslagningarna, till exempel Enskede-Årsta och Vantör. Man möter dagligen människor som inte förstår det här och som är bekymrade. Jag har träffat en hel del människor i olika sammanhang som inte förstår varför man gör den här sammanslagningen. Om man vill ha en tradition och en kultur där man kan samarbeta bra med varandra så kanske det skulle vara rimligare att välja Vantör och Älvsjö.

Jag ifrågasätter inte det som ni tydligt har gått till val på – att ni ville slå samman stadsdelsnämnderna – utan hur man har gjort det här. Hur ska man ge arbetsro och goda möjligheter till dem som jobbar och dem som lever i de här stadsdelsnämnderna?

Slutligen vill jag säga att jag vet att det ligger ett överklagande inne av hopslagningen av stadsdelsnämnderna, som har gått till länsstyrelsen. Det blir spännande att se vad svaret på detta blir. Det här har ju inte varit ute på remiss, som det kanske borde ha varit.

Anförande nr 13

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Vi skulle nog kunna stanna här och avsluta diskussionen, men även fortsätta i flera timmar. Detta är stora frågor. Jag kan förstå att människor i Enskede-Årsta och en del i Vantör tycker att detta blir stort och inte förstår varför just dessa stadsdelar slås samman.

Jag tror som sagt att omorganisationer i sig ibland kan vara bra, för de föder en ny process som kan vara bra för alla oavsett hur just den här geografiska sammanslag-

ningen är. Det tror jag att Susanna Brolin också förstår. Jag tror säkert att det kommer att bli bra för Enskede-Årsta och Vantör.

Den viktiga frågan kvarstår, tycker jag. Den handlar om hur man får riktig demokrati och hur man får medborgarna att känna att vi har organiserat staden på bästa sätt. Jag hoppas att vi tillsammans kan göra detta på olika sätt. Det gäller att kunna flytta så många beslut som möjligt till stockholmarna tillsammans med den enorma satsning som vi nu gör på nätet. Vi tycker att staden ska kunna finnas på våra hemsidor. Där ska man kunna se hela utbudet, innehållet och kvaliteten och annat. Man ska kunna välja den verksamhet som man själv vill ha och kunna göra det hemma, vilken tid på dygnet som helst.

Detta ska vi göra tillsammans med satsningar som personval, som jag själv är för, politisk tydlighet och annat. Det ska leda till att stockholmarna känner ett tydligt ledarskap och att de har kontakt med sina politiker. De ska känna att de kan påverka sin dag oavsett var man drar en administrativ gräns för hur staden hanteras.

Låt oss återkomma i olika former längre fram när det gäller hur man gör detta! Jag tror att det är viktigt att vi ständigt funderar på hur staden kan utvecklas och framför allt på hur medborgarna ska känna att vi förvaltar deras skattepengar på bästa sätt.

Jag kan hålla med Susanna Brolin när hon påpekar att Älvsjö nu är en väldigt liten stadsdel jämfört med alla andra. Det får oss möjligen att fundera. Vi får se om staden blir väldigt olika när det gäller olika administrativa gränsdragningar eller om det går att påverka detta på andra sätt. Men vi får som sagt säkert återkomma till den här diskussionen många gånger framöver, hoppas jag.

Anförande nr 14

A n n M a r i E n g e l (v): Kristina! Det ska bli spännande att fortsätta att föra diskussionerna om hur vi ska kunna utveckla demokratin i staden. Men det var några saker som du sade som jag skulle vilja ta upp.

Du sade att det här är en mer modern organisation. Man kan undra vad det är för modernt med att man slår ihop några stadsdelar. Är det modernt att ha en stadsdel som Södermalm, med 110 000 invånare – lika mycket som Umeå kommun? Vad beträffar att det ska vara ett naturligt samband så har man nu hela Södermalm plus Gamla stan plus Hammarby sjöstad. Jag vet inte om det är något som söderborna upplever som något naturligt. Det blir ganska långa avstånd.

Avsikten var att föra verksamheten närmare medborgarna, sade du och exemplifierade med skolorna. Jag vet inte om det är att komma närmare medborgarna att man har en utbildningsförvaltning som har 100 skolor än att man har en stadsdelsförvaltning som har fyra grundskolor.

Vad beträffar att de indragna pengarna för administration i stället skulle gå till lärare och så vidare i skolan har vi hittills inte sett en enda ny tjänst. Det är egentligen min huvudfråga – de uppåt 1 000 personerna som blir övertaliga och arbetslösa i staden. Kommer motsvarande antal att anställas i verksamheterna? Vi kan inte se det i de verksamhetsplaner som är framlagda. Tvärtom är det ytterligare krav på besparingar

även på alla verksamheter i den här staden. Den frågan skulle jag gärna vilja ha svar på.

Anförande nr 15

S u s a n n a B r o l i n (v): Jag återkommer gärna till en diskussion om vad demokrati är. Det är uppenbart att vi har olika syn på hur man ska kunna utforma sin påverkan i den här staden.

Jag tycker att du själv tar upp ett lysande exempel, Kristina Axén Olin, när du säger att man ska ha rätten att välja skridskobana. Först kan vi väl konstatera att det var först i går som det över huvud taget blev aktuellt. Men när man nu ska välja skridskobana är det inte något som man sitter hemma vid köksbordet och funderar på i någon större utsträckning. Man vill ju gå till den bana som är närmast. Då kanske man konstaterar att den inte är spolad, och då vill man veta vilken förvaltning man ska vända sig till för att få den spolad. Det är därför det är så viktigt att det är nära – lätt att ta sig dit och få uttrycka sina åsikter. Också som liten kan man påverka sin stadsdel, även om man inte har rätt att rösta.

Jag beklagar att jag inte riktigt har fått svar på varför man slog ihop Enskede-Årsta och Vantör. Jag kan förstå att det finns en del frågetecken även hos er. Kanske kan det här komma närmare en lösning.

Jag blir också lite fundersam på svaret du ger på min andra fråga om ifall det är fler sammanslagningar att vänta. Det sägs att det inte är så. Men hur ska jag tolka det här? Om man ser att det inte fungerar med Älvsjö – är man då beredd att göra ytterligare en omorganisation?

Anförande nr 16

A b i t D u n d a r (fp): Jag hade inte alls tänkt gå upp i talarstolen, men när jag hörde Ann Mari Engel prata om nackdelarna med sammanslagningen kunde jag inte låta bli. Jag är nämligen ordförande för den nya sammanslagna nämnden för Hägersten och Liljeholmen. Utifrån det perspektivet kan jag bara se möjligheter för vår stadsdel. Plötsligt får vi en fantastisk samordning av socialtjänsten mellan två stadsdelar, som därför kan arbeta mer offensivt.

Plötsligt får vi möjligheter till samarbete mellan förskolorna när två stadsdelar blir en stadsdel. Då har vi möjligheter att samordna resurserna bättre, inte minst även utifrån det pedagogiska perspektivet. De pedagoger jag har pratat med ser i alla fall bara möjligheter.

Detta gäller inte minst även äldreomsorgen. Också där får vi ytterligare möjligheter att samordna resurserna på ett bättre sätt. Det gagnar den enskilda äldre. Detta är jätteviktigt, och det beror på vilket perspektiv vi pratar om. Pratar vi om det enskilda perspektivet, det vill säga brukarnas och stockholmarnas? I det här fallet, Liljeholmen-Hägersten, har de bara vunnit på sammanslagningen. Det har vi kunnat konstatera under den korta tid som har gått. Det gäller även i det politiska sammanhanget. Nackdelarna skulle kunna vara att det har blivit färre politiker. Men det tycker jag bara är bra om resurserna ska gå till kärnverksamheterna.

När det gäller personal vill jag bara säga att hos oss, i Hägersten-Liljaholmen, har vi totalt 2 000 anställda. Av dessa 2 000 berörs bara 50 personer. Kärnverksamheterna – socialarbetare, förskollärare, vårdbiträden etcetera – kommer att finnas kvar.

Ursäkta att jag använder ordet propaganda, men jag tycker ibland att det är just det man använder i stället för att faktiskt se vad detta har inneburit i verkligheten. Jag kan hålla med om att vissa gränsdragningar mellan olika stadsdelar kan upplevas som konstiga kommunikationsmässigt eller som problematiska på andra sätt. Men jag är helt övertygad om att sammanslagningen är helt rätt väg att gå. Den skapar möjligheter inte minst för medborgarna, och det är ett viktigt perspektiv att ha med.

Anförande nr 17

A n n M a r i E n g e l (v): Abit! Med det perspektivet kan man undra varför du inte har slagit ihop alla stadsdelar. Den samverkan som har varit viktig i stadsdelarna, till exempel i Katarina-Sofia på Södermalm, innebär att man har samarbetat mellan förskola, skola, fritidsverksamhet och socialtjänst kring varje barn till exempel. Det var därför man skapade stadsdelsnämnderna – för att man skulle kunna sudda ut gränserna mellan förvaltningarna.

Det är sådana samarbeten som nu slås sönder, dels genom att man flyttar bort skolan ur enheterna, dels genom att man slår ihop förvaltningar som har arbetat olika, på olika sätt och med olika modeller. Det tar tid att få fram fungerande modeller för sådant här arbete, och det är tragiskt att man nu slår sönder detta med några pennstreck. Det här är inte utrett. Det finns inga konsekvensbeskrivningar gjorda av sammanslagningarna. Det finns inget samråd med vare sig politikerna, förvaltningarna eller medborgarna.

Anförande nr 18

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Jag skulle vilja svara på tre av de saker som har kommit upp i debatten. En del av de andra saker som Ann Mari Engel vill diskutera nu hade inte med interpellationen att göra. Dem tänker jag inte diskutera under den här punkten eftersom inte heller Lotta Edholm, som är ansvarigt borgarråd, är här.

Man frågar om huruvida detta är remitterat eller inte. Det är det. Det gick i och för sig snabbt; det var en kort remissrunda. Men ärendet *är* remitterat för synpunkter.

Men, Susanna Brolin, man kan alltid diskutera gränsdragningarna. Det gäller också hur staden ska organiseras i framtiden. Precis som Abit Dundar säger är demokrati för mig att folk i större utsträckning kan fatta beslut över sina egna liv och att de kan påverka sin vardag. Exakt var man drar geografiska gränser är inte demokrati – i alla fall inte för mig. Demokrati handlar om någonting annat. Det är inte heller nödvändigt och en fråga om demokrati att pengarna passerar en viss annan nämnd när man organiserar pengarna från Stadshuset. Riktig demokrati är till exempel när människor tillsammans med sin skolläda kan fatta beslut om pengarna och resurserna på bästa sätt.

Jag håller med om att det är viktigt att veta vem som är ens politiker om det är så att man inte tycker att pengarna förvaltas på rätt sätt, om man nu inte tycker att det finns tillräckligt med skridskobanor eller att den skridskobana som man vill ha spolad inte är det. Jag tror att det var Susanna Brolin som tog upp detta som exempel. Det tycker jag också är viktigt. Men jag tycker att man bättre åstadkommer detta genom starka, synliga och tillgängliga politiker som man kan kommunicera med. Vi behöver inte nödvändigtvis ha 14 stycken 13-mannastyrelser eller 18 stycken 11-mannastyrelser. Detta beror helt och hållet på vilka politiker man har och vilket ansvar och vilka möjligheter till tillgänglighet man ger dem. Det beror på hur intresserade politikerna är av att kommunicera med medborgarna.

Om det handlar om att synliggöra politiker och göra dem mer tillgängliga för allmänheten, och hur vi kan göra det, så tror jag att vi kan diskutera det mycket. Min erfarenhet från att ha varit både ordförande och vice ordförande i stadsdelsnämnder under rätt många år är att det inte bara är en titel i en viss nämnd som det handlar om. Det handlar i stället om en lägningsfråga och hur man lägger upp sitt arbete. Det handlar om en rad andra saker om just en titel i en explicit styrelse.

Nu, herr ordförande, har jag haft mitt sista inlägg och kommer inte att kunna delta mer just nu. Men jag lyssnar gärna.

Anförande nr 19

A b i t D u n d a r (fp): Visst är det jätteviktigt med samarbete mellan skola, förskola och socialtjänst. Men jag vill påstå att under de tio år som stadsdelarna har varit aktiva har detta inte automatiskt lett till samarbete, trots att man har varit organiserad fysiskt inom en organisation. Det ser väldigt olika ut.

Därför menar jag att även i det här fallet, med sammanslagningen, ska man fortsätta att samarbeta oavsett om skolan tillhör vår stadsdel eller utbildningsnämnden. Vem säger att man inte ska samarbeta? Det handlar om olika handlingsplaner och olika slags samarbete. Det gäller politiker och förvaltningar och även de yrkesaktiva och professionen. Självfallet ska man samarbeta kring de enskilda barnen, som vi pratar om i det här fallet. Jag ser inte detta som något problem och jag förstår inte varför de inte skulle kunna samarbeta.

Vad jag är ute efter är alltså att stadsdelsnämnderna inte automatiskt har lett till att det blir bättre samarbete. Det såg väldigt olika ut inom vår stad Stockholm. Därför menar jag att inte heller det här fallet automatiskt kommer att leda till försämring. Det tycker jag absolut inte. I vår stadsdel, Hägersten-Liljeholmen, råder det bred politisk enighet om att man ska samarbeta utifrån de riktlinjer som finns inom staden när det gäller förskolan, skolan och socialtjänsten. Så ska det vara i fortsättningen också.

§ 7 Interpellation om yrkesutbildning för romer (nr 2006:35)

Anförande nr 20

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 21

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag ber att få tacka för svaret som till stora delar är positivt, framför allt för den här verksamheten. Det finns några frågetecken när det gäller svaret, dock.

Det första gäller Kompetensfonden. Under förra mandatperioden påstod ni tydligt att det var brottsligt att använda pengarna på det här sättet. Min följdfråga, eller kanske snarare mitt påstående, blir då: Det är glädjande att se att ni har ändrat uppfattning och att man faktiskt kan använda kompetensfondspengarna på det här viset.

Det andra frågetecknet gäller den del av svaret som rör de övriga åtgärderna. Det handlar om de ännu icke befintliga jobbtorgen, som framför allt är en sammansättning av statliga och privata verksamheter. Där är problemet i dag att staten i form av arbetsförmedlingen och försäkringskassan inte arbetar med de här grupperna. Jag skulle vilja ha fler exempel på vad som menas när man säger att det här kommer att vara en prioriterad fråga för jobbtorgen.

Jag undrar dessutom när jobbtorgen kommer att komma till. Under år 2007, står det. Finns det något besked om det här? Jag har förstått att borgarrådet har varit i New York och tittat på modeller. Själv åkte jag till Malmö. Modeller fanns där också, nämligen. Men jag är säker på att det var en inspirerande resa. När kommer detta att ske? Kommer det att bli under år 2007, som det står? Finns det någonting sagt från arbetsförmedling och försäkringskassa?

Anförande nr 22

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Tack för ditt tack för svaret! När det gäller Kompetensfonden får jag säga att vi är provocerade till viss brottslighet i frågan. Jag tror att vi båda kan leva med detta. Man kan ha många olika uppfattningar om Kompetensfonden. Nu blev det som det blev, och vi hanterar nu konsekvenserna av detta. Då är det bra för oss alla att det kan komma pengar till godo för sådan verksamhet som annars skulle finansieras på annat sätt.

När det gäller jobbtorgen är svaret fortfarande 2007. Jag vågar nog säga utan att surra mig vid masten att min ambition är att till halvårsskiftet ha en ganska tydlig idé och ett tydligt förslag framme för hur detta ska organiseras. Det var ett av skälen till att man kan åka både till Malmö och till New York för att söka inspiration.

Mer specifikt kan man säga att det är alldeles uppenbart att det finns ganska många grupper som kommer att behöva speciell hjälp från jobbtorgen. Det kan finnas speciella och olika förutsättningar för deras arbetsliv, helt enkelt. Jag tror inte att man ska överdriva det som är unikt för just den här gruppen människor. Men det är

ändå så – och det tycker jag att man har en entydig erfarenhet av från New York – att när det gäller befolkningsgrupper, etniska eller andra, så finns det ofta kompetens inom den gruppen för att hjälpa varandra i systematiserad form gentemot till exempel vissa sorters arbetsgivare eller yrken. Detta ska man inte underskatta. Men det här blir ett arbete där man får blanda stora entiteter som arbetsförmedling och andra med små grupper och inte minst frivilligorganisationer eller små speciella företag som har specialkompetens på vissa områden. Det här kommer att bli spännande, kan jag lova.

Anförande nr 23

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige och borgarrådet! Det är naturligtvis bra att ni är pragmatiska. Det gläder mig. Möjligen sörjer jag att ni inte var lika pragmatiska i opposition. Men det är viktigast att vara det när man styr, kanske.

Jag vill nog invända och säga att romernas situation delvis är unik. De har status av nationell minoritet. Det finns stora sociala problem i den gruppen; det vet vi. Där vill jag anmäla en avvikande åsikt mot vad borgarrådet har.

Men jag ska inte stå och vara smågrinig över det här på det stora hela positiva beskedet. Det är ett bra besked, och det är bra att ni fortsätter med verksamheten. Nu väntar jag bara på besked när det gäller Simba – rekryteringsprogrammet – Ungas Yrkesrevansch, Stockholm Matchning och Ahmed Egal. Där tror jag att ni också har utställt löften, men detta får jag väl återkomma till i senare interpellationer.

*§ 10 Muntlig frågestund**Fråga nr 1. Resurstilldelningen till skolan*

Anförande nr 24

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag har ju varit borta på semester några dagar. Jag förstår att skolborgarrådet under min bortovaro svarade på en fråga om resurserna i skolan och om det behövs mer resurser att Sverige redan har den största lärartätheten i Västeuropa. Min fråga är: Ska man verkligen tolka det som att det inte behövs mer resurser till skolan i Stockholm? Det kanske är helt okej att till och med minska resurserna i skolan?

Anförande nr 25

Borgarrådet E d h o l m (fp): Fru ordförande! Nej, så ska det absolut inte tolkas. Vi lägger en hel del mer pengar på skolans område. Regeringen har till exempel beslutat att man ska satsa på lärarfortbildning. Det kommer också Stockholms stad till del.

Jag menade naturligtvis att vi inte kan säga att alla problem i Sveriges skolor och i Stockholms skolor alltid handlar om resursbrist. Det finns andra problem som vi också måste lösa och som kanske inte går att lösa med mer pengar.

Självklart kommer Stockholms stads skolor att få mer pengar i den här budgeten. Pengarna är också mer öronmärkta än tidigare. Det tror jag att Roger Mogert är väl medveten om.

Anförande nr 26

Borgarrådet M o g e r t (s): Jag är naturligtvis väl medveten om såväl situationen i skolan som er budget. Jag har till och med varit oförsämd nog att läsa verksamhetsplanen för utbildningsnämnden. Där står det ganska tydligt att det ni har serverat inte är en förstärkning utan en urholkning av resurserna till skolan. Där förs ett resonemang om hur man ska klara av nedskärningen. Det finns resonemang om situationer där man kan tvingas komma tillbaka och begära extra medel.

Det gläder mig att ditt svar är att det kommer att behövas mer pengar till skolan.

Anförande nr 27

Borgarrådet E d h o l m (fp): Fru ordförande! Det gläder mig ännu mer att utbildningsnämndens vice ordförande har valt att läsa verksamhetsplanen. Jag tror att man kommer väldigt mycket längre på det här området då. Det är ett ganska stort område med en del räddigheter.

Vi satsar naturligtvis mer pengar på skolan – på både förskolan, grundskolan och gymnasiet. Vi försöker också göra besparingar på administration och lokaler bland annat. Det gör vi för att vi vill att de resurser vi har ska gå direkt ut till verksamheterna. Det gäller ju inte bara skolans område. För det krävs rationaliseringar. Jag är helt övertygad om att om man aldrig någonsin vågar göra några besparingar på

administrationen är risken ganska stor att det blir administrationen som växer ut utan att verksamheterna får pengar till lärare och läromedel. Det är därför vi har gjort den här fördelningen.

Anförande nr 28

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Det vore kanske bra om utbildningsnämndens ordförande också studerade verksamhetsplanen lite mer. Där står det tydligt att ni tänker hämta hem 200 miljoner i besparingar på lokaler. I realiteten finns det kanske besparingar på 5-10 miljoner. Det blir alltså en liten differens där, enligt min Hej matematik. Den måste hämtas in. Om vi är överens om att man ska satsa på skolan och inte spara på den har ni rimligtvis ett ekonomiskt problem.

Anförande nr 29

Borgarrådet E d h o l m (fp): Vi kommer att återkomma med en verksamhetsplan för grundskolan. Vi har ju ännu inte fått över verksamheten. Det sker först den 1 juli. Sedan kommer vi tillbaka till detta.

Icke desto mindre tror jag att det är viktigt att ibland kunna göra besparingar på administration och lokaler. Vi har redan en central utbildningsnämnd i staden. vi minskar nu ned de 18 övriga som har funnits. Det är klart att det finns utrymme för besparingar där. Det vore märkligt annars.

Vår tanke är naturligtvis att öronmärka mer pengar direkt ut till skolorna. Det har ni varit emot. Ni tycker ju att pengarna ska gå via stadsdelsnämnderna. Vi vet av erfarenhet att en hel del pengar försvinner på vägen då.

Det här är ju inte framför allt en ekonomisk fråga. Det är i mycket en ideologisk fråga hur man över huvud taget ser på fördelningen av resurser i staden. Jag tycker att stadsdelsnämnderna har fungerat som en omväg för resurser som borde ha tillfallit skolorna och skolledningarna direkt.

Fråga nr 2. Bostadsbyggande

Anförande nr 30

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Ordförande och borgarrådet Kristina Axén Olin! I det senaste numret av Situation Stockholm kan man i artikeln Stockholmsfabriken läsa att du har sagt: Vår plan är att förtäta Stockholmsregionen och offra en del grönområden för att bryta mönstret av gamla och vattentäta skott. Ett exempel är Skärholmen. Vi vill bygga villor och radhus ned mot vattnet. Det väckte lokala protester men vi kommer att fortsätta att driva den frågan.

Min fråga till dig är: Kommer den rådande majoriteten att riva upp det beslut som fattades i enighet i fullmäktige den 12 juni 2006 när det gäller Sättra naturreservats gränser? Vilka fler områden avser borgarrådet i artikeln?

Anförande nr 31

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Ordförande, Margareta! Jag vet inte exakt hur det såg ut det där jag svarade på efter en debatt hos Situation Stockholm.

Det som är viktigt att framhålla är att vi vill bygga 15 000 bostäder i Stockholm, varav ungefär 1 000 lägenheter i city.

Jag ser gärna mer blandad bebyggelse i staden. Jag ser gärna bostadsrätter där det nu är enbart hyresrätter och fler villor där det nu är lägenheter. Men det får gärna också vara åt andra hållet så att vi får fler lägenheter i villaområden. Jag tror över huvud taget på en dynamisk stad där vi bejakar det som är så intressant och fantastiskt med Stockholm. Stockholm är en storstad, även om den är liten med vissa internationella mått mätt.

När det gäller vad vi ska göra i Sättra och hur man gör Skärholmen till en mer integrerad stadsdel och hur vi kan utveckla Skärholmensområdet pågår ett stort arbete i den söderortsvision som kommunfullmäktige fattade beslut om redan förra gången vi hade borgerlig majoritet i det här huset. Jag tror att vi fattade det beslutet i ganska stor enighet.

Det pågår alltså ett utvecklingsprojekt när det gäller Skärholmen.

Huruvida vi har tänkt riva upp Sättraskogens beslut har jag ingen uppfattning om. Det är snarare Mikael Söderlund och de som arbetar med bostadsfrågor som får återkomma om vad vi exakt ska göra i Skärholmen. Några sådana beslut eller önskemål har inte funnits från min sida. Jag avsåg ett mer generellt plan. Jag tycker att man ska se vad man kan göra för att få till stånd flera bostäder och flera blandade boendeformer i vår stad.

Anförande nr 32

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Det här känns som ett demokratiskt förtroendeproblem. Beslutet om Sättra naturreservats gränser har man fattat i ett enigt fullmäktige. Precis före valet kom man överens om att det är en väldigt viktig fråga för skärholmsborna att få ha kvar naturreservatet orört och utan bebyggelse. Jag fick inte svar på vilka fler områden ni tänker ändra på.

När skärholmsborna yttrar sig om sitt eget område handlar det om att man ser kvalitet i att ha ett grönområde. Vi ser däremot också fram emot en förtätning i Skärholmensområdet. Det finns många bra ytor att bygga på, som Skärholmsvägen, där man kan bygga bostadsrätter. I stället för att omvandla de hyresbostäder som finns där nu kan man bygga nya bostadsrätter. Det gör att man kan få en bättre bebyggelsestruktur i området.

Det är 86 procent flerbostadshus med hyresrätter– inte 97 procent.

Anförande nr 33

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Fru ordförande! Jag vet inte om Margareta Johansson valde att missförstå mig eller faktiskt missförstod mig. Jag sade inte att vi

river upp kommunfullmäktiges beslut. Jag har inga sådana planer. Jag tror inte att stadsbyggnadsnämnden, exploateringsnämnden eller någon annan heller har det.

Jag säger däremot att det finns mycket man kan göra, inte minst i Skärholmen, när det till exempel gäller att bygga på vägar. Det är frågor som har diskuterats och det finns en stor enighet kring dem.

Exakt var de 15 000 bostäder som vi har beslutat om i budgeten ska byggas kan jag inte säga i dag. Jag tror inte att någon annan här heller kan svara på den frågan. Det kommer naturligtvis att beredas på samma sätt som man har gjort i många år. Vi tar fram olika planer och kommer med dem till kommunfullmäktige i olika nämnder, sedan tar vi ställning till vart och ett av ärendena. Det är ingen som i dag kan svara på exakt var de 15 000 bostäder som vi planerar att bygga ska byggas. Det får vi ha en vanlig demokratisk process kring.

Jag fick en specifik fråga om ifall vi skulle riva upp det fullmäktigebeslut om planerna på Sätmaskogen som fattades just före valet. Fru ordförande! Svaret på den frågan är nej. Det finns inga dagsaktuella planer på att riva upp det beslutet.

Anförande nr 34

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Då tackar jag borgarrådet för svaret. Jag förstår att vi kommer att fortsätta att driva frågan, men att den inte gäller. Ni respekterar reservatets gränser. Det är jag glad för.

Fråga nr 3. Delning av villatomter i strid mot gällande planer

Anförande nr 35

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Fru ordförande, fullmäktige och Mikael Söderlund! För de äldre villaområdena i Stockholm medger stadsplanerna att det på varje fastighet bara får uppföras ett fristående hus, på tomt vars yta understiger 1 200 kvadratmeter får endast ett boningshus uppföras och tomt får inte ges mindre yta än 600 kvadratmeter.

Det verkar som om några entreprenörer och byggfirmor har satt i system att riva gamla vackra villor, såga ned träd – ibland månghundraåriga träd – och planspränga tomter och ställa upp parhus. I efterskott ansöker man om fastighetsdelning. Det är något som har satts i system i dessa villaförorter, som jag tycker är väldigt fina.

Jag undrar vad du tänker göra åt det. Vid det senaste mötet i stadsbyggnadsnämnden medgav ni delning av två fastigheter som egentligen understiger 600 kvadratmeter.

Anförande nr 36

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Fru ordförande! Om det är som Cecilia Obermüller säger delar jag hennes oro. I samband med beslutet i byggnadsnämnden skrev vi ett särskilt uttalande där vi konstaterade att detta var ett undantag och att det

normalt inte får gå till på det sättet, men att man kan medge undantag i extrema fall. När det gällde det här parhuset såg vi en möjlighet att göra så.

Generellt delar vi Cecilia Obermüllers oro. Man ska inte börja ändra på stadsplanen. Man ska inte ändra från villa till andra funktioner och göra tomterna alltför små.

Jag har faktiskt samma uppfattning som Cecilia Obermüller i den frågan. Om det visar sig att Cecilia Obermüller har rätt i att man sätter detta i system kommer vi hädanefter att säga nej.

Generellt är det så att det finns en rad inaktuella stadsplaner i Stockholm. Man har gamla kristidsresonemang. Tomter kanske till exempel bara får bebyggas till tio procent av tomtarealen därför att en stor del av tomten ska vara reserverad för potatisodling om kriget kommer. Den typen av regleringar tycker jag att vi kan lämna bakom oss nu. Även om jag, till skillnad från Miljöpartiet, inte vill lägga ned försvaret finns det motiv för att då och då se över våra bestämmelser.

Jag delar Cecilia Obermüllers oro i den konkreta fråga som hon ställer. Om det är riktigt att det kommer att komma in rader med ärenden där man försöker ge sig på villastrukturer och stadsdelars utseende kommer vi inte att medverka till det.

I det exempel som var uppe i nämnden framgick inte det. Det var ett ganska tydligt undantag som vi var beredda att anta. Vi skrev också att detta var ett undantag.

Anförande nr 37

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Fru ordförande! Det låter bra att även du är bekymrad för detta. Som jag ser det är det alltså satt i system. Det finns många exempel på detta i Långsjö-Herrängen-området. Stadsbyggnadsnämnden och kontoret är också JO-anmält för att man så många gånger har gjort avsteg från befintliga planer.

Jag tyckte att ert särskilda uttalande var lite tandlöst. Det verkade inte som om ni riktigt har förstått problemet ännu. Det är på gång. Man annonserar redan ut tomter på 300 kvadratmeter med bostadsrätter på. Man slår ihop fastigheter och försöker klämma in så många parhus som möjligt och delar sedan upp det. Det förändrar karaktären på hela områden om det fortsätter på det viset.

Jag tycker att det är ytterst oroande. Jag hoppas verkligen att ni förstår allvaret i detta. Det var därför som vi i Miljöpartiet, Vänsterpartiet och Socialdemokraterna avslog två delningsärenden. De kan tyckas vara harmlösa, men det är de inte. De är principiella. Jag tycker att det är väldigt viktigt att vi tillsammans sätter stopp för detta.

Det finns en hel del information från villägareföreningen kring detta. Jag ska ge dig den informationen.

Anförande nr 38

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Jag kan dela Cecilia Obermüllers oro. Samtidigt är ju inte stadsbyggnadskontoret känt för att gå de sökande så oerhört snabbt till mötes i den här typen av känsliga miljöer. Kontoret föreslog ju också att man skulle bifalla ansökan. I det här specifika fallet sade man ja. Det var inte något som den borgerliga majoriteten i byggnadsnämnden hittade på. Det var kontorets förslag. Vi tyckte inte att vi hade tillräckligt på fötterna för att säga nej.

Om Cecilia Obermüller har andra fakta och tror att det kommer flera sådana här ärenden kommer vi naturligtvis att granska argumenten och se om vi ska sätta stopp för detta.

Anförande nr 39

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Det är, som sagt, en JO-anmälan inlämnad. Länsstyrelsen har avslagit ett av ärendena eftersom man inte tycker att det är *mindre* avsteg från befintliga planer.

Jag hoppas verkligen att vi kan ta tag i detta. Jag ska nu ge dig informationen.

Fråga nr 4. Framtiden för Tensta konsthall

Anförande nr 40

A b d o G o r i y a (s): Fru ordförande! Konsthallen i Tensta har sedan den startade drivits med stöd av kulturnämnden och stadsdelsnämnden. Jag undrar om borgarrådet i dag kan svara på om konsthallen kommer att fortsätta att leva. Om svaret blir ja, undrar jag hur finansieringen kommer att se ut och när vi får se ett beslut.

Anförande nr 41

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag svarar väldigt gärna på den frågan. Tensta konsthall är en av de finaste verksamheter vi har i Stockholms kulturliv. Det måste vara roligt för Abdo att bo nära ett ställe med så hög kvalitet. Därför kan jag avslöja en nyhet. Konsthallen kommer i år att få ett påslag med 195 000 kronor från kulturnämnden. Det är ett mycket stort påslag som visar vår uppskattning av konsthallens verksamhet. Den har gått i lite ny riktning under det senaste året.

De kommer att få mer pengar. De får 195 000.

Anförande nr 42

A b d o G o r i y a (s): Har jag uppfattat dig rätt? Är det bara 195 000 från kulturnämnden? Menar du 1 650 000 totalt?

De har tidigare från kulturnämnden fått ca 1,5 miljoner. Från stadsdelsnämnden har de fått 1,1 miljoner kronor. Från stadsdelsnämnden kommer det inte ett enda öre förutom hyran. Hur ska de klara sig?

Anförande nr 43

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Tensta konsthall är en livskraftig och bra kulturverksamhet inom något som heter det fria kulturlivet. Det fria kulturlivet innebär att man själv har ansvar för sin verksamhet och också har full beslutanderätt över vad man gör. Därför vore det fel av mig som borgarråd att gå in och säga vilken verksamhet de ska bedriva. Jag kan bara notera att de har bedrivit en bra verksamhet – så pass bra att vi från kulturnämnden känner att vi vill öka deras bidrag med 195 000.

Jag vet att stadsdelsnämnden måste göra andra prioriteringar än kultur i år. Jag vet att du själv har varit delaktig i de diskussionerna och förstår dem. Stadsdelsnämnden måste naturligtvis göra sådana prioriteringar ibland. Jag ska inte sitta i stadshuset och sätta mig till doms över det. Jag är övertygad om att Tensta konsthall med sin fina verksamhet kan överleva. Man kan driva en kulturinstitution på många olika sätt.

Anförande nr 44

A b d o G o r i y a (s): Min fråga gällde inte innehållet.

Förra året fick de totalt 2,7 miljoner kronor. Enligt dig är det 1 650 000 plus hyran från stadsdelsnämnden. Det är alltså en minskning med ca 1 miljon.

Min fråga kvarstår: Hur ska de klara sig med 1 miljon mindre?

Anförande nr 45

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Det är viktigt att hålla isär vilket som är det kommunala ansvaret och vilket som är de utanförståendes, som till exempel fria grupperns ansvar.

Vi kommer naturligtvis att hålla oss à jour med utvecklingen på Tensta konsthall. Det finns ingen ambition att Tensta konsthall inte ska överleva, tvärtom. Vi höjer stödet från kulturnämnden.

Däremot vill jag inte som borgarråd sätta mig till doms över de stadsdelsnämnder som känner att de vill göra andra prioriteringar. Eftersom jag vet att du själv förstår denna prioritering där du själv sitter i stadsdelsnämnden begriper du nog detta också.

Vi försöker svara mot den sänkning som sker. Jag tror att de med sin livaktiga verksamhet kommer att klara sig alldeles utmärkt. Om de inte gör det får vi ta upp frågan senare.

De är en fri grupp. Det har jag respekt för.

Fråga nr 5. Stockholm Vatten

S t e l l a n F H a m r i n (v): Fru ordförande! Moderaterna, Folkpartiet, Kristdemokraterna och Centern har ju nu efter valet talat om att man ska påbörja en utförsäljning och nedskärning av Stockholm Vatten. Det gör man trots att alla jämförelser visar att kvaliteten på dricksvattnet och effektiviteten i reningen samt priset för konsumenterna är väl så bra som i alla jämförbara bolag.

Typiskt nog för den nya majoriteten börjar man med att skära ned på miljösidan, som man inte tycker tillhör det omtyckta begreppet kärnverksamhet. Jag har därför några frågor till Ulla Hamilton.

Den nya va-lagen säger att en va-anläggning ska anordnas och drivas så att den uppfyller de krav som kan ställas med hänsyn till skyddet av människors hälsa och till miljön och med hänsyn till intresset av en god hushållning med naturresurser. Hur kan ni då hävda att miljön inte utgör vad ni kallar för kärnverksamhet?

Vid den senaste analysen av Östersjöns miljö som gjordes av en internationell expertgrupp utgjorde Stockholm Vattens ibland 30-åriga analysserie det helt dominerande underlaget för Östersjön. Hur tänker ni garantera att framtida upphandlade data och all framtida uppbyggd kunskap kommer att vara tillgänglig för allmänheten och för forskarna?

Vad återstår av kommunens andel av Stockholm Vatten när ni tycker att ni är klara med den just inledda styckningen av verksamheten?

Anförande nr 46

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Fru ordförande! Stellan Hamrin menar att vi håller på att göra staden utarmad när det gäller vattenverksamheten. Det är naturligtvis en grov överdrift. Vi har haft debatter tidigare om att vi tycker att det är viktigt att fokusera på kärnverksamheten när det gäller vattenproduktionen och distributionen av vatten för Stockholm Vatten. Vi har valt att tolka den nya va-lagstiftning som gäller från och med årsskiftet ganska restriktivt.

Därmed inte sagt att vi inte ska ta hänsyn till miljöaspekterna. Det finns naturligtvis miljöaspekter att ta hänsyn till när man håller på med vattenproduktion.

Däremot har vi sagt att vi inte tycker att Sjöstadverket, som är en forskningsanläggning som hanterar ungefär 600 hushåll och vars verksamhet har varit av tillfällig art och egentligen ska fasas ut om ett år, är en huvudverksamhet för Stockholm Vatten att ägna sig åt.

Jag är inte heller orolig för att de olika provserier som Stellan Hamrin pratade om kommer att försvinna som barnet med badvattnet. Oavsett om de finns inom ramen för Stockholm Vatten eller om de landar någon annanstans har vi självklart stort intresse av att se till att dessa serier inte förstörs utan finns kvar så att man kan fortsätta att göra de mätningar som är viktiga för Östersjön.

Din sista fråga är ganska insinuant. Det pågår just nu en översyn av verksamheten med fokus på vattenproduktion och det som har med det att göra, vattenprogrammen och dagvattenhanteringen. Det är viktiga frågor. Vad som händer med den övriga verksamheten är för tidigt att säga.

Anförande nr 47

S t e l l a n F H a m r i n (v): Eftersom ni väldigt tydligt har sagt att vi ska syssla med kärnverksamheten är er definition av det begreppet väldigt viktig.

Jag har ställt frågan förut i Stockholm Vatten och alltid fått svaret att miljön inte ingår i kärnverksamheten. Jag uppfattar det här svaret på samma sätt och att ni inte tänker ta det ansvar för miljön som ni borde. Det kostar pengar att bedriva miljöverksamhet och någon måste betala det. Om man inte tar ut det på avgiften är det ju ingen annan som tycker att det är kul att betala. Det innebär att det inte blir gjort.

I det här fallet säljer ni ut laboratoriet. Det innebär att alla framtida data kommer att ligga i privata händer. Det görs upphandling efter tre år. Då vinner ganska ofta ett annat bolag som lägger sina data på ett tredje ställe. På det viset tappar man all kontakt och hela samlingen av analysdata.

Enligt va-lagen, som den nu är skriven, ingår driften av Stockholm Vatten i det som man absolut måste ta ut betalning för. I driften ingår miljöverksamheten, som jag just läste upp. Det är alldeles tydligt att lagen säger att ni ska ta ansvar också för miljösidan. Jag noterar att ni inte tänker göra det fullt ut.

Anförande nr 48

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Jag vet inte hur Stellan Hamrin definierar miljö. Jag tycker att rening av avlopp är en miljöfråga. Jag tycker att vattenprogram för att se till att vi har rena sjöar i Stockholm är en miljöfråga. Jag tycker att dagvattenhanteringen är en miljöfråga. Jag tycker att frågan om att vi ska ha bra badvatten i Stockholm är en miljöfråga. Jag tycker att det faktum att vi ska ha väldigt bra kvalitet på dricksvattnet i Stockholm är en miljöfråga.

Om du inte tycker att det är miljöfrågor vill jag veta vad du tycker är miljöfrågor.

Anförande nr 49

S t e l l a n F H a m r i n (v): Vi tycker självklart också att badvattnet är en miljöfråga. Jag uppfattar svaret som att ni tänker ta ansvar för att Stockholms sjöar blir badbara. Jag noterade i ert program att det egentligen var det enda miljöansvar ni tog för sjöarna. Uppfyller ni det är det ganska bra.

Jag hoppas att vi i framtiden kan jobba på att restaurera alla sjöar i Stockholm som nu definitivt inte är badbara eftersom de är fyllda av blågrönalger under större delen av sommarperioden.

Det kostar ganska mycket pengar. Jag hoppas få svar på frågan hur ni tänker skaffa de pengarna.

Anförande nr 50

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Nu blir jag lite förvånad. Jag trodde att Stellan Hamrin hade läst vår budget. Där framgår det väldigt tydligt till och med bland attsatserna att vattenvårdsprogrammet är ett viktigt program och att vi vill satsa på flera badplatser i Stockholm. Jag är väldigt förvånad över att du tycker att detta är en nyhet.

Fråga nr 6. Tidsplanen för riktlinjerna inom äldreomsorgen

Anförande nr 51

B e r i t K r u s e (s): Ordförande! Vi är många som undrar hur arbetet med de nya riktlinjerna går. Det har aviserats att det ska komma nya. Ni använde en minoritetsåterremiss före valet på det förslag som ligger och inte är antaget. Ni har sagt att ni ska ta fram nya.

Det råder en viss oro ute i stadsdelsnämnderna för vad som gäller i dag. Vad ska man följa? Det finns ett stort antal mål i fullmäktiges material och i budgetmaterialet. Vad är det som gäller?

Min fråga till dig, Ewa Samuelsson, är: Hur ser tidsplanen ut?

Anförande nr 52

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Tack för frågan.

Äldrenämnden hade sitt första sammanträde förra veckan. Då tog vi verksamhetsplanen. Där ligger en hel del uppdrag till förvaltningen. Förvaltningen håller på att flytta den här veckan. Man räknar med att vara på plats i nya lokaler nästa vecka. De säger själva att de då orkar ta tag i de här frågorna. Jag träffade förvaltningschefen i förmiddags och då pratade vi om riktlinjerna. De ligger högt upp på dagordningen. Så fort man är på plats räknar man med att kunna sätta fart på frågan.

Anförande nr 53

B e r i t K r u s e (s): Jag var ju själv med på äldrenämnden, så jag vet att man sade så. Min fråga är ändå: Vad är det som gäller tills de nya riktlinjerna presenteras för fullmäktige? Vi har ju i fullmäktigebudgeten 37 mål som sätts upp. Det är allt från inriktningsmål till äldrenämndens mål. Vad är det som gäller? Är det de gamla riktlinjerna som klubbades under den förra borgerliga mandatperioden, som vi har fått mycket kritik för och som ni ska fortsätta med? Hur ser tidsplanen ut? Jag förstår att man kan behöva viss omställningstid, men det här är viktigt.

Anförande nr 54

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Det är väl alltid så att tills nya beslut är fattade gäller de gamla?

Anförande nr 55

B e r i t K r u s e (s): Jag förstår att det inte går att komma med något datum. Tack för svaret, Ewa Samuelsson.

Fråga nr 7. Åtgärder för genomförande av vattenprogrammet och miljöprogrammet.

Anförande nr 56

Å s a R o m s o n (mp): Fru ordförande! Man får lära sig en del när man lyssnar på sådana här diskussioner. Stellan Hamrin ställde den intelligenta frågan om vad som räknas som miljöinsatser i Stockholm vatten och vi fick det ännu mer intelligenta svaret från miljöborgarrådet att det finns insatser som är oerhört viktiga i vattenprogrammet. Men de ingår inte i Stockholm Vattens kärnområden och ska därför inte tas inom den budgeten och på det bolaget.

Om det här vattenprogrammet, som är viktigt, och även miljöprogrammet som ni pekar på kommer att vara viktigt i den nya versionen – och även är ganska viktigt i den gällande versionen – ska genomföras, vem ska då genomföra åtgärderna? När det gäller vattenprogrammet har vi redan nu uppenbara problem med åtgärderna för att säkerställa bra vattenkvalitet inte bara för människor utan även för fiskar och andra djur. Hur ska det fortgå? Det finns inte pengar någonstans. Alla förvaltningar och alla bolag säger att detta är man inte satt att göra.

Anförande nr 57

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Vattenprogrammet är ett samarbete mellan Stockholm Vatten och miljöförvaltningen. Det kommer att finansieras från Stockholm Vatten. Det framgår också av budgeten.

Miljöprogrammet kommer att hanteras av miljöförvaltningen. Det finns alltså i den budgeten.

Anförande nr 58

Å s a R o m s o n (mp): Det låter som manna från himlen för både bolagen och förvaltningen. Nu ska ju inte bara Stockholm Vatten och miljöförvaltningen utan även de lokala parterna i stadsdelsförvaltningarna vara med i olika delar. Det står ganska tydligt i programmet vad man ska göra. De mest tydliga och konkreta projekten har legat hos Stockholm Vatten. Det har också legat inom ramen för miljömiljarden. Så såg den förra majoriteten till att man kunde finansiera detta. Man pratade inte bara goda miljöföreskrifter i fullmäktige och lät som om allt är frid och fröjd och går framåt. Man måste också leverera lite åtgärder och verksamhet och se till att det händer något när det gäller kvaliteten i våra sjöar och vattendrag.

Det handlar om att få fram pengar någonstans. Den nuvarande majoriteten försöker göra allt för att dra bort pengar från samtliga aktörer när det gäller de här programmen. Det är lite oansvarigt att säga att åtgärderna är fullt finansierade. Miljöborgarrådet borde veta att det inte är mycket som kommer att genomföras framöver.

Anförande nr 59

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Miljömiljardprojekten kommer ju att fortsätta så länge de löper. En del av dem finns inom ramen för vattenvårdsprogrammet. För övrigt ska verksamheterna finansieras på det sätt som jag redogjorde för.

Anförande nr 60

Å s a R o m s o n (mp): Då får vi ytterligare en upplysning där miljöborgarrådet antingen är dåligt informerad eller inte vill informera fullmäktige om vilket läge vi befinner oss i när det gäller en del allvariga miljöfrågor.

Miljömiljardens projekt när det gäller Igelbäcken till exempel är en av de åtgärder som man drar in på. I det fallet handlar det om den nya exploateringsförvaltningen. Man tycker inte att man ska restaurera det vattendraget som innehåller en av de mest ovanliga arterna i Sverige som Stockholm har att värna om. Det är en sådan konkret åtgärd där ni avbryter redan planerade igångsatta projekt inom miljömiljarden för att spara några fattiga kronor som ni antagligen ska disponera om till någon stor infrastruktursatsning i kommande bokslutsdispositioner.

Anförande nr 61

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Om det är som Åsa Romson säger i det konkreta exemplet är det något som jag inte känner till. På de områden som jag själv har kontroll över löper projekten vidare när det gäller miljömiljarden.

Fråga nr 8. Försörjningsstöd

K a r i n R å g s j ö (v): I en skrivelse från socialtjänstförvaltningen i december till stadsdelarna betonas att begäran om SL-kortet ska biståndsbedömas i varje enskilt ärende. Det är alltså upp till varje stadsdel att fritt tolka ”skäliga kostnader för arbetsresor”. Med hänsyn till det budgetläge som finns i vissa stadsdelar när det gäller ekonomiskt bistånd kan man befara att sådana ansökningar behandlas lite olika i olika stadsdelar.

Min fråga till dig, Ulf, är: Hur kommer det sig att en sådan här skrivelse går ut till stadsdelarna utan att det är beslutat i vare sig socialtjänstnämnden eller i fullmäktige? Var finns beslutet?

Anförande nr 62

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): När det gäller sakfrågan är det nog ingen hemlighet för någon att vi fattade ett beslut i budgeten kring de här frågorna. Det sakliga innehållet kan inte vara någon överraskning.

När det gäller hur förvaltningen internt har kommunicerat detta har de gjort en beskrivning av vad beslutet innebär och hur man ska behandla det i avvaktan på den revidering av försörjningsstödsriktlinjerna som kommer senare under året. Jag har inte uppfattat att detta har varit något problem vare sig det gäller tillämpning eller kommunikation.

Anförande nr 63

K a r i n R å g s j ö (v): Jag har letat efter det här beslutet i olika handlingar, men inte hittat det. Det handlar om en ganska skör grupp. Det kostar alltså 40 kronor från och med den 29 januari att ta sig från Skärholmen in till city för en anställnings-

intervju exempelvis. Det tar oftast över en timme. Alltså kostar denna arbetsresa 80 kronor. Man ska veta att det i försörjningsstödet finns utrymme för 51 kronor per dag för mat om man har ensamhushåll. Det blir knapert – mat eller resor, det är frågan i staden.

Med tanke på att det är en ekonomiskt ömtålig grupp borde kanske frågan ha beretts på ett annat sätt. Vi tycker alltså att det har varit svårt att hitta beslutet i handlingarna. Det ska ju inte vara så att en person i den här salen bara nämner biståndsbedömning av åkkort i en bisats. Det ska ju vara klara och tydliga riktlinjer eftersom det handlar om en ekonomiskt extremt känslig grupp.

Anförande nr 64

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Min minnesbild av både budgetpresentationen och budgetdebatten är att detta inte var något oklart förslag, utan att det var ganska entydigt. Vi får väl gå till protokollet i så fall. Om det är något formellt fel måste vi ju rätta till det, men det har jag inte stött på tidigare.

Innehållsmässigt kan man säga att det inte blir något generellt förbud mot SL-kort inom ramen för försörjningsstödet. Det var tvärtom så att det inte var generellt att det ska betalas SL-kort om det inte finns särskilda skäl för detta. Man behandlar detta som alla andra kostnader som kan vara legitima inom ramen för försörjningsstödet eller som kan diskuteras. Det bedöms på samma sätt som de andra.

Anförande nr 65

K a r i n R å g s j ö (v): Många stadsdelar har haft svårt att hitta eller förstå det här beslutet. Det vanliga är att man har riktlinjer i botten när man går ut med den här typen av stora förändringar som på ett väldigt speciellt sätt drabbar människor som redan från start har en dålig ekonomi.

Ska det verkligen för varje enskild person kosta 80 kronor att söka arbete? Det kan man fundera på. Det är bra att ha de grundläggande riktlinjerna i botten. Jag kan nämna att när familjen med två vuxna och två ungdomar ska in till staden från Skärholmen skulle det kosta 240 kronor. Det handlar om mycket pengar för den enskilde. Därför är det väldigt bra om det finns ett tydligt beslut i botten.

Fråga nr 9. Satsningar på ridsporten

Anförande nr 66

J a r i V i s s h e d (s): I en artikel i Dagens Nyheter den 13 januari står det om de satsningar på ridsport som staden sedan länge planerat. Av artikeln kan man få intrycket att det är nya satsningar som görs. Det står bland annat att en del av satsningarna på ridanläggningar har funnits med i planeringen redan under det socialdemokratiska styret, men nu vill den nya majoriteten skynda på planeringen och se till att byggnationen kommer i gång redan i år och att pengar för detta ska klubbas igenom på idrottsnämndens sammanträde den 23 januari, det vill säga i morgon.

Det föranleder mig att ställa följande fråga till idrottsborgarrådet: Vilka satsningar är det som inte fanns med under den socialdemokratiska tiden? Avser majoriteten att anslå några nya pengar till ridsporten på idrottsnämndens sammanträde i morgon?

Anförande nr 67

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Det är roligt att i morgon få vara med om att idrottsnämnden ska klubba igenom 160 miljoner i investeringar till ridsporten. Det är alltså 730 miljoner under de kommande tre åren som ska investeras i idrott över huvud taget.

Hur mycket av det hade ni bestämt om innan, frågar du. Jag vet inte. Jag antar att du känner till det bäst själv eftersom du är socialdemokrat. Jag kan konstatera att det ska byggas två nya ridanläggningar i Stockholm. Byggandet av dem har inte börjat ännu. Om ni hade några pengar förra året till sådant som ni inte genomförde tänker jag inte ta ansvar för det. Det bygger i så fall på att ni inte fick det ur händerna. Vi tänker se till att detta byggs nu.

Det ska byggas i Enskede, Farsta och Grimsta. Där ska det göras nya stallar och nya och bättre omklädningsrum för flickorna – det är framför allt flickor - som är där. Jag trodde att det var en satsning som vi kan förenas i. Jag hoppas verkligen det.

130 miljoner till ridsporten är en enorm satsning på att flickidrotten ska prioriteras. Nu ska detta byggande som det har pratats om i många år, komma i gång. Nu finns det pengar.

Anförande nr 68

J a r i V i s s h e d (s): Som ledamot i idrottsnämnden kan jag konstatera att vi har varit överens om det mesta. Det gäller även de här frågorna. Jag blev därför lite stött när jag såg att man försöker lansera sig själv i lånta fjädrar. Det här är satsningar som vi inledde redan under vår majoritet. För mig är det inte okej att beskriva det på det här sättet.

I den budget som finns kan man se att majoriteten har tagit initiativ och gått fram med en del saker. Man har satsat på att ta bort det som vi införde med avgiftsfria bad för ungdomar. Det är en satsning som jag har sett majoriteten göra. Det övriga var vi i stort sett överens om i idrottsnämndens budget.

Anförande nr 69

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag säger att jag inte kan ta ansvar för att ni hade planer som ni aldrig genomförde. Det kan knappast läggas mig till last att ni inte satte spaden i marken. Det är det första man kan konstatera.

Det pratades oerhört mycket om en ridanläggning i Sättra. Det fanns inte ett öre avsatt till det i er budget. Vi avsätter 55 miljoner. Det är jättebra att vi kan vara överens om de här sakerna.

Man kan också konstatera att hur formuleringarna faller i tidningarna inte är något som jag styr över. Jag förstår att det kan tyckas konstigt.

Om du tittar i verksamhetsprogrammet som vi ska anta i morgon ser du att det allra mesta av pengarna är helt nya pengar som vi tillför i budgeten. Jag hoppas sannernligen att vi kan vara överens om detta.

Anförande nr 70

J a r i V i s s h e d (s): Det kommer säkert att finnas sådant som genomförs 2008 som man kunde ha genomfört 2007 och så vidare. Det byggs ju olika anläggningar i en rasande takt.

Jag konstaterar att det inte är några nya pengar och nya satsningar som har gjorts på ridsporten. Det är ett fullföljande av de beslut som idrottsnämnden fattade under den förra majoriteten.

Anförande nr 71

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Nu måste du faktiskt läsa verksamhetsprogrammet. Vi satsar 55 miljoner på Sätra. Ni pratade om det i alla år utan att sätta spaden i marken och utan att avsätta pengar till det. Det är helt nya pengar. På de andra områdena anslår vi ytterligare pengar.

Det var bra att ni satte i gång det. Nu anslår vi mer pengar och vi avslutar det hela. Det framgår klart och tydligt i verksamhetsprogrammet.

Fråga nr 10. Simba

Anförande nr 72

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige och borgarrådet Kristersson! Jag lovade ju att återkomma med interpellationer om arbetsmarknadsverksamheten. Jag tänker återkomma redan nu med en fråga som brådskar. Den handlar om Simba. Det är en annan arbetsmarknadsverksamhet som ni tidigare har sagt att ni har värvat om.

De har skrivit till kommunen. De har skrivit till dig. Såvitt jag har förstått har de inte fått något besked inför sin verksamhet år 2007. När ämnar du ge dem besked, och vilket besked ämnar du ge dem?

Anförande nr 73

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Det gläder mig att kunna leverera en nyhet – inte för Simbafolket utan för Roger. De fick besked förra veckan om att de har finansieringen klar i alla fall första halvåret. Det ska vara helt klart. Jag kan inte varje detalj, men de har fått det besked de behöver just nu när det gäller finansieringen.

Anförande nr 74

Borgarrådet M o g e r t (s): Det var ett glädjande besked. Du kommer med flera positiva besked i dag. Kan man anta att de här pengarna också kommer från kompetensfonden?

Anförande nr 75

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Jag förstår din förtjusning över kompetensfonden. Du betraktar den närmast som dina egna personliga pengar. Jag kan skicka hälsningen att du har ställt en fråga om detta och att du har bidragit till det.

Jag kan inte just nu svara exakt på varifrån pengarna kommer. Jag ska ta fram detaljerna åt dig efter mötet.

§ 21 Miljöavgiftskansliets överlämnande av datafångst och rapporter från Stockholmsförsöket till trafiknämnden (utl. 2007:4)

Anförande nr 76

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Det var inte så hiskeligt många tunga ärenden på föredragningslistan i dag, så jag tänkte att det här ärendet måste vi väl orka diskutera en del trots att det i sak, när det gäller själva överflyttningen av datafångsten, numera råder total enighet mellan partierna. Som den borgerliga alliansen skriver – intressant nog – innebär datafångsten ett värdefullt tillskott av information om hur stadens trafik, näringsliv och miljö fungerar. För mindre än ett år sedan lät det lite annorlunda, ska jag säga. Men jag ska inte gå in på det. En del gammal debatt mår nog bra av att läggas till handlingarna. Det gäller särskilt i ett ärende där vi alla kommer att stå inför ett nytt, mer långsiktigt införande av trängselavgifter i vår stad, och inte bara ett försök.

Jag tycker kanske att den kluriga frågan i ärendet är vilket avstamp de kunskapskällor, som inte beskrivs något vidare i ärendet, har. Jag skulle vilja uppmana dem i fullmäktige som har ett visst intresse av information om stadens trafik, näringsliv och miljö – som det står – att gå in och titta på det här.

Men frågan är vilket avstamp kunskapskällorna kommer att tillåtas att få på trafikkontoret. Jag skulle vilja rikta en uppmaning till ansvarigt borgarråd och andra som håller på med trafikfrågor att låta dem få ett ganska stort intryck. Jag tror att handläggarna där kommer att ha god tillgång till det här.

Detta visar framför allt på sambandet mellan ökad framkomlighet för biltrafik som kommer av minskad trafik. Det är ett samband som den borgerliga alliansen här i salen tyvärr inte riktigt har velat erkänna. Man har pratat om framkomlighet för att man ska styra om trafiksignaler och framkomlighet för att man vill bli av med busskörfält, cykelbanor och sådana saker, men inte för att man vill minska trafiken.

Det som är riktigt intressant i kunskapskällorna är att det också finns tydliga siffror på framkomligheten för bussar och hur mycket det betyder för stadens invånare att de kan börja lita på att bussen går i tid och till och med lite snabbare. Här finns också intressanta studier över trängseln på våra trottoarer. Det man studerade i samband med det här var framkomlighet i ett bredare perspektiv än för bilisterna. Det gällde även fotgängarna, som är ganska många. Ganska många färder i vår stad görs till fots. På vissa trottoarer har vi trängsel i dag i rusningstid. Det gäller inte bara i city utan ute på malmarna och på de stora huvudgatorna där folk gärna både går och cyklar eftersom det är enkla stråk där det är lätt att orientera sig. Det är bara att gå på Hantverkargatan så ser man det.

Detta är intressanta kunskaper som jag hoppas att trafikkontoret och framför allt de borgerliga trafikpolitikerna kommer att ta till sig.

Anförande nr 77

Borgarráðet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Fördelar och nackdelar med trängselskatteförsöket i Stockholm skulle vi nog kunna diskutera här tills vi blir alldeles trötta. Det finns naturligtvis mycket att ta till sig av detta nu när Stockholm ska få detta permanentat från och med den 1 juli. Jag hoppas också att vi kan dra lärdom av det försök som har gjorts och fundera över både avgifter, tidszoner, periodiseringar, betalningar, bussar och miljöbilars skattefrihet eller inte.

Det finns också en rad andra saker som vi nu får anledning att diskutera och försöka föra fram från stockholmarna så gott det nu går så att vi får det bästa och mest acceptabla för Stockholmsregionens framtids skull. Jag ska inte gå vidare in på det som Åsa Romson poängterade, för där skulle jag kunna komma med en rad andra förslag om allt ifrån vad vår spolning av gator kommer att innebära för partikelhalten i Stockholm till andra saker som man kan göra för att förbättra miljön. Utan att fastna i den diskussionen yrkar jag bifall till det förslag som vi nu lämnar över.

De här utredningarna får man lägga till många kloka människors huvud nu när man ska fatta beslut om en permanentning av någon sorts trängselskatt, biltrafikavgift eller vad de nu är för någonting från den 1 juli. De ska vägas tillsammans med de många andra synpunkter som finns även från andra organ än de här.

Jag tycker att det viktigaste är att vi gemensamt här försöker föra fram att de pengar som stockholmarna betalar in ska gå tillbaka till regionen i form av infrastruktursatsningar. Men det får vi säkert anledning att återkomma till. Det gäller hur vi på olika sätt kan påverka det här för stockholmarnas bästa.

Anförande nr 78

Å s a R o m s o n (mp): Jag ska inte kommentera det där med spolning och liknande. Jag tror att vi kommer att diskutera det någon annan gång.

Du sade, Kristina, att det är viktigt att vi härifrån så gott det går försöker förankra vad som är bra för stockholmarna när det gäller funktionen i det nya systemet. Det var intressant. Jag skulle vilja fråga om man kommer att ha en formell remissrunda på propositionen om det nya systemet som Stockholms stad kommer att kunna svara på. Då kommer alla partierna representativt att få fatta det beslutet. Eller kommer man att hålla det hela inom den lilla grupp där de gamla betongpartierna är lite överrepresenterade, för det kan vi nog säga att de är?

Den andra frågan gäller vad som är bra för Stockholm. Varför är det så bra för stockholmarna att det fortsätter att beslutas om de här intäkterna av regering och riksdag och att de ska gå tillbaka? Det gäller ju inte att de ska gå tillbaka till regionfullmäktige, till landstingsfullmäktige eller till vårt fullmäktige för att vi ska kunna besluta om vilken typ av infrastruktur som vi vill att pengarna ska användas till. Nu beslutar ju staten att pengarna ska gå just till förbifarten. På vilket sätt är det bra för stockholmarna? Jag kan räkna upp ganska många stockholmare som jag känner som inte är något vidare betjänta av förbifarten.

Varför ska vi politiker här lokalt inte få besluta vilken infrastruktur det ska vara? Och varför tycker man att det är just förbifarten som ska gagna stockholmarna så mycket? Det är ganska heta frågor som man vill ha svar på just nu.

Anförande nr 79

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande, fullmäktige! Jag tror att det är otroligt viktigt att man tänker på vad som stod på valsedeln och vad som stockholmarna röstade ja till, nämligen en formulering som handlade om att pengarna skulle gå tillbaka till regionen i form av infrastruktursatsningar. Det är viktigt när man nu startar den nya permanenta lösningen i form av trängselskatter eller trängselavgifter att stockholmarna förstår att pengarna kommer dem till godo.

I annat fall riskerar vi att få tillbaka den diskussion som vi har fört så många gånger i den här salen och som handlar om skatteutjämningen. Vi vet att våra pengar som den här regionen genererar kanske går till Norrbotniabanan eller någonting annat. Då tror jag inte att stockholmarna tycker att det är så roligt längre att vara med och ständigt betala nya skatter som går till andra delar av landet. För stockholmarna är det viktigt att pengarna går tillbaka i form av vägsatsningar och att man samtidigt bygger ut annan nödvändig infrastruktur, kollektivtrafik, tågtrafik och annat. Detta får vi också anledning att diskutera.

Carl Cederschiöld, som har regeringens uppdrag, har ganska kort tid på sig nu. Han har valt att tillsammans med partiernas valberedningar tillsätta en grupp som träffades för någon vecka sedan. Den var inte så liten som Åsa Romson ville göra gällande. Jag tror inte ens att alla fick plats runt det stora bord som vi satt vid; vi var ganska många. Gruppen ses nu igen på måndag – om en vecka – för att fortsätta diskutera regionen och den proposition som måste fram till riksdagen i mars. Det gäller i alla fall de delar av trängselskatten som har med lagstiftning att göra. I de delarna tror jag inte att riksdagen kommer att hinna med en remissrunda. Jag är inte helt säker, men jag har svårt att tro det eftersom man bara har februari månad på sig att skriva fram propositionen.

Däremot finns det all anledning att återkomma i frågan längre fram. Allt rör ju inte lagstiftningstexter, utan en del saker rör även andra delar av trängselskatternas införande, till exempel placering av stationer, kameror, vinklar och annat.

Jag kan inte svara exakt, men jag skulle inte tro att man hinner med en formell runda. Den grupp som partierna har utsett i någon sorts demokratisk process är nog den grupp som man som politiskt invald här eller som stockholmare ska avge sina synpunkter till om man vill ha med dem i någon diskussion inför framtagande av en proposition.

Anförande nr 80

C a t h a r i n a T a r r a s - W a h l b e r g (s): Ordförande! Jag tycker att det är bra att ärendet nu är på väg fram och att det är positivt mottaget. Men jag skulle vilja ställa en fråga dig, Kristina. Vi här i staden är fullständigt överens om att inkomsterna och intäkterna ska gå till både vägutbyggnad och kollektivtrafik. Regeringen menar att pengarna bara ska gå till vägutbyggnad. Vi har vår förhandlingsman Carl

Cederschiöld som jobbar med frågan. Jag blir lite orolig för att vi från Stockholms sida – och inte bara invånarna i Stockholm utan även vi politiker här i fullmäktigesalen – ska känna oss dragna vid näsan och lurade. Ska man inte också satsa på kollektivtrafiken när det gäller intäkterna?

Jag skulle vilja höra efter med dig, Kristina, vad du gör för att vår överenskommelse ska få gehör. Det måste ju vara någonting som ligger dig varmt om hjärtat också. Har du någon möjlighet här? Och vad kan vi göra för att stötta dig när det gäller att få fram pengar också till utbyggnad av kollektivtrafiken?

Anförande nr 81

T o r h i l d L a m o (v): Jag hade egentligen inte tänkt gå upp i frågan eftersom vi är överens i sak. Men nu tog borgarrådet upp en hel del saker som rör sig kring det försök vi har haft med trängselavgifter. Vi vet att försöket var lyckat och att vi fick en minskning av trafiken och även en stor minskning av utsläppen. Vi vet också att detta inte bara anknyter till trängselavgifterna utan också till att man införde nya bussar, direktbussar, infartsparkeringar och så vidare. Det var alltså andra åtgärder som staten stod för. Det har inte kommit några tecken på att detta ska återinföras med det nya permanenta systemet, såvitt jag har förstått.

Borgarrådet nämnde att pengarna ska gå tillbaka till trafiken och att detta var en viktig del av det som stod på valsedeln. Men det som stod där var att pengarna skulle gå tillbaka till kollektivtrafiken och till vägbyggen. Jag undrar i likhet med föregående talare vad borgarrådet nu gör för att se till att det satsas också på kollektivtrafiken. Om det här ska bli ett lyckat försök och inte bara vara en biltull så måste man också se till att det finns pengar till kollektivtrafiken.

Jag vet inte om jag missförstod en av dina borgarrådskolleger, Mikael Söderlund, på ett seminarium här i veckan. Han sade att han delar uppfattningen om att pengarna ska gå bara till vägtrafiken. Det kan ju hända att jag missförstod det hela, men jag tror att det är ganska viktigt att man nu ser till att pengarna går också till kollektivtrafiken. Det var ju faktiskt det som stockholmarna röstade för.

Anförande nr 82

P e r A n k e r s j ö (c): Herr ordförande! Den 17 september röstade stockholmarna ja till trängselavgifter. Det är så de flesta ser på saken – i alla fall av dem som jag har pratat med.

Nu återinför den borgerliga regeringen med centerpartisten Åsa Torstensson i spetsen trängselavgifterna, troligtvis under sommaren, till glädje för många stockholmare. Det tråkiga är att vänstersidan inte riktigt kan glädjas över det här. Man skjuter i stället in sig på att det kommer signaler om att just trängselpengarna ska in på ett konto som går till vägar.

Samtidigt sitter en grupp av regionens politiker och ska förhandla fram ett stort paket med både vägar och kollektivtrafiksatsningar. Där står Citybanan och stora investeringar i järnvägen högt upp på önskelistan hos alla partier. Bara Citybanan beräknas

kosta 16 miljarder kronor. Trängselavgifterna drar in 0,6 miljarder kronor årligen. Så visst satsas det på kollektivtrafik! Det tror jag att vi kommer att se till allihop.

Anförande nr 83

T o r h i l d L a m o (v): Nu sitter ju inte jag med i den grupp som förhandlar om pengarna. Men enligt de besked jag har fått om vad man förhandlar om i gruppen så pratar man inte om kollektivtrafiken. Det finns några järnvägsinvesteringar som man har med sig. Men kollektivtrafiken får man inte diskutera. Jag tycker att det är bekymmersamt när man nu försöker riva upp den överenskommelse som staten, staden och Stockholms län har gjort när det gäller finansieringen av Citybanan. Staten vill inte ta finansieringen av den restdel som inte finansieras av staden eller Stockholms län.

Man kan ju säga att det här är en lek med ord – var finns pengarna någonstans? Men enligt vad vi har sett nu finns det inga pengar till kollektivtrafiken. Det som händer är att man låser upp de pengar som kommer från trängselavgifterna till att bygga förbifarten, och bara den.

Anförande nr 84

Å s a R o m s o n (mp): Även jag blev något frågande efter en i och för sig bra redogörelse av finansborgarrådet. Men jag blir inte förvånad när du lägger så stor kraft vid att stockholmarna behöver veta vad pengarna går till. Det håller jag med om. Det är den typ av styrningssystem som trängselavgifterna är helt beroende av. Detta var en av de stora svagheterna i försökssystemet; det är jag den första att medge.

Detta är ett försökssystem som blev oerhört kritiserat för att det på grund av den lagtekniska formationen innebar ett beslut i riksdagen som fördes över på stockholmarna i det här fallet. Detta var ju ett beslut här i fullmäktige den 2 juni 2003, där det var vi som fattade beslut om utformning och sådana saker, som sedan gick vidare in i en formell process i riksdagen.

Nu gör man precis tvärtom, och den här fullmäktigeförsamlingen är inte alls inne i diskussionerna. Visst har man en regional politikergrupp när det gäller utformningen, men det hela är inte alls politiskt förankrat på samma sätt i det lokala beslutsfattandet. Man har mycket, mycket större överstatlighet i systemet nu i och med att riksdagen går in och beslutar över hela systemet än vad vi hade under hela försöket. Det tycker jag inte att man ska sticka under stol med. Det kan vara av nödvändighet eller för att man politiskt har svårt att hantera frågan här. Man vill inte ta hem frågan och göra den till sin eftersom man kritiserade den så hårt under försöket och så vidare.

Men visst är det ett problem att man går in och säger att stockholmarna måste få en redogörelse för vad pengarna ska gå till men att det är riksdagen som beslutar om att de kommer att gå till förbifarten – som om Stockholm skulle vara med och finansiera den från början! Bara det är ju ett beslut i sig.

Såvitt jag vet finns det mycket infrastrukturpengar i den budget som den borgerliga alliansen klubbade igenom här. En del av dessa pengar kanske också ska vara med och medfinansiera en statlig väg med, precis som för Södra länken, risk för driftsansvar och risk för att vi tar på oss ytterligare kommunala uppgifter. Det handlar om en väg som någonstans måste vara ett regionalt eller statligt intresse.

Vi strider så himla mycket för att vi inte ska betala för mer än det som absolut är vårt eget intresse. Men när det kommer till vägar är tydligen vår kassakista helt öppen – till och med så öppen att vi låter våra egna medborgare bli beskattade och avgiftsbelagda när de åker bil och att pengarna sedan ska gå in i förbifarten. Pengarna ska alltså inte gå till det alternativ som bilisterna skulle kunna få, det vill säga i form av kollektivtrafik.

Jag tycker att du har några principiellt väldigt svåra frågor i det här, Kristina, som du bör fundera på innan man kan tycka att systemet är riktigt och att ordningen i förhandlingen går rätt till.

Anförande nr 85

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Herr ordförande! Jag kan instämma i det sista som Åsa Romson sade; det är otroligt svåra och viktiga frågor för Stockholm, för stockholmarna och för hela regionens utveckling som just nu är på gång.

Nu talar vi egentligen om en massa olika uppdrag här i talarstolen. De hänger förstås intimt ihop på olika sätt. Däremot är de lite delade. Vi kan diskutera det här med överstatligheten, att man inte hinner remittera och ha en remissrunda och vad det beror på att det här måste införas redan den 1 juli. Det beror delvis på att vi ärver en gammal överstatlighet från er regering som införde försöket över våra huvuden – så får man nog säga att det var – utan att ha en folkomröstning först. Man skrev då avtal med de tullstationer som nu sitter uppe. Detta har gjort att den nuvarande regeringen inte vill ta hela kostnaden igen och börja om från början. Om man ska kunna använda nuvarande apparatur och nuvarande system utan att kasta pengarna i sjön så är man tvungen att införa det här igen från den 1 juli. Där ärver vi tyvärr en gammal överstatlighet som gör att det blir en snabb process även den här gången.

Carl Cederschiöld har fått ett uppdrag när det gäller trängselskatteinförandet – för det är fortfarande en trängselskatt. Om det ska bli en avgift går det att införa den först 2011. Men så länge det är en trängselskatt och har det upplägget har Carl Cederschiöld fått ett uppdrag där det är ganska klart uttryckt att pengarna ska gå tillbaka i form av väginvesteringar just i den här regionen. Så ser hans uppdrag ut. Det gäller att diskutera hur de 0,6–0,7 miljarder som det här kan ge i intäkter skulle kunna bekosta delar av infrastrukturen i form av vägar i regionen.

Carl Cederschiöld har också fått ett annat uppdrag som egentligen är nog så intressant. Det handlar om att se till hela regionens behov av infrastruktursatsningar. Där kommer också tåg, spår, kollektivtrafik och annat in. Detta är nog så viktigt också. Det här uppdraget löper under hela året, så det hoppas jag verkligen att vi får anledning att återkomma till i den här salen. Då får vi diskutera regionens behov.

Vi har redan börjat med detta, men det var på ett helt annat möte. Det var också i förra veckan. Då diskuterade vi citytunnel eller ett tredje ytspår, om vi ska lägga 11 eller 14 miljarder, om det är någon som har de pengarna och vad vi ska göra. Det här är också en stor fråga.

Oavsett vilka pengar vi talar om så är det som är viktigt för mig nu, och som jag hoppas att vi kan nå en överenskommelse om i den här salen, att vi behöver pengar både till spår och järnvägar, till kollektivtrafik och bussar och till vägar. Det är detta som är det viktiga att framhålla nu – att det ena inte utesluter den andra. Vi vill inte ha några vägavgifter som gör att banverk, vägverk och andra drar bort redan budgeterade pengar till regionen i form av andra budgeterade pengar bara för att de tycker att vi nu får vägavgifter i stället. Nu handlar det om att framhålla den här regionens behov av stora satsningar på infrastrukturen. Där hoppas jag att vi kan göra gemensam sak.

Carl Cederschiölds uppdrag är som det är, men för den sakens skull stannar inte diskussionen här. Jag tror att det är viktigt att vi satsar på både vägar, kollektivtrafik och spår. Det har i alla fall jag för avsikt att försöka kämpa för.

Anförande nr 86

C a t h a r i n a T a r r a s - W a h l b e r g (s): Kristina! Jag förstår av din förklaring och beskrivning av läget här att det är bekymmersamt eftersom Cederschiöld har de här direktiven och så vidare. Men vi måste ju tillsammans göra någonting här och faktiskt ta vara på det som jag förmodar att du har funderat rätt mycket över. Hur ska vi tillsammans kunna se till att intäkterna inte bara går till utbyggnad av vägar? Då blir ju stockholmarna utan alternativet kollektivtrafik.

Jag tycker att det är bra att du talar om att vi måste satsa på kollektivtrafiken också. Men vilka tankar har du när det gäller hur vi ska kunna förena oss i att med kraft också få igenom detta? Hur ska vi kunna ge stockholmarna och er ett alternativ i stället för en ren beskattning av bilåkande och inget alternativ att välja på? Då uppfylls ju just det som ni var så skeptiska emot – att man måste betala och inte får något ut av det.

Anförande nr 87

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Catharina Tarras-Wahlberg! Vi kan inte ändra Carl Cederschiölds direktiv. De är som de är. Det har fattats beslut om dem. Hans direktiv är att komma tillbaka med ett förslag som ger pengarna tillbaka till vägar.

Jag håller med Per Ankersjö; jag tror att vi var ganska överens om det han sade och jag tror att även stockholmarna håller med om detta. Jag tror alltså inte att det är särskilt många stockholmare som inte tycker att vi ska lägga några pengar på vägar över huvud taget. Vi behöver pengar till vägar också.

Jag tror även att stockholmarna i likhet med dig, med mig och med många andra helst vill ha pengar till en utbyggd citybana plus utbyggd kollektivtrafik. Detta får vi fortsätta att kämpa för i regionen. Vi måste tillsammans göra vad vi kan. Det stämmer; det här är inte alltid så lätt. Framför allt beror detta på den gamla diskus-

sionen om att vi ställer olika landsdelar mot varandra. Om vi ska få mer pengar till den här regionen så blir det mindre pengar till någon annan region. Vi för en diskussion som vi har förts i hundratals år.

Men de här direktiven kan vi inte ändra vare sig vi vill eller inte. Vi får nog acceptera att de ser ut som de gör, och försöka se till att vi får pengar till kollektivtrafik och tåg också.

Anförande nr 88

Å s a R o m s o n (mp): Vi vet sedan tidigare att direktiv har kunnat tolkas på lite olika sätt. Det är nog också upp till Cederschiöld att tolka dessa direktiv.

För att ge lite must till debatten tror jag att det är viktigt att se skillnaden mellan ert system nu – att intäkterna är statliga pengar som staten väljer var den ska lägga – och det andra systemet. På det sättet, Kristina, kommer du inte ifrån att man drar in på infrastrukturanslagen. Det blir en avräkning på dem. Det är tydligt med den teknik som förespeglas i direktiven och i Cederschiölds och andras prat om att man ska lämna in pengar i en fond och sedan fondera till det år då man eventuellt kan börja bygga förbifarten i de oändliga tunnlarna.

Jag vill ge ett tips när det gäller varför du behöver mer pengar till kollektivtrafiken när man inför trängselavgifterna. Om man har trängselavgifter så behöver man alternativet. Då behövs inte bara infrastrukturpengar till kollektivtrafiken. Det behöver inte byggas någon tvärbana om fem år. Det behövs fler bussar och mer kollektivtrafik redan till hösten om trängselavgifterna ska bli bra även med en borgerlig sammansättning. Detta är ett tips när det gäller förhandlingarna. Det är ett behov som Stockholm har och som är väldigt starkt.

Anförande nr 89

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Åsa! Det finns ett stort behov av en satsning på både kollektivtrafik och vägar och allt annat; det håller jag med om.

Möjligen ska jag bara kommentera repliken om att detta är en trängselskatt och att pengarna går tillbaka till staten. Ja, det var just det vi tyckte var olyckligt och en malör när ni forcerade fram försöket. I och med att ni inte inväntade ordinarie val och införde en möjlighet att ta ut vägavgift blev det en trängselskatt där pengarna går tillbaka till staten vare sig vi vill eller inte. Detta är ingenting vi kan ändra på eftersom lagstiftningen är sådan. Först 2011 skulle vi kunna ändra på det här och se till så att man kan ta ut vägavgifter som går direkt tillbaka till regionen. Fram till dess kommer det här att vara en skatt som passerar via staten.

Vi är beroende av att helt enkelt kunna förhandla med staten och att kunna lita på statens ord om att vi får tillbaka pengarna i form av förskotteringar, lån, fonderingar eller olika varianter som man kan titta på. Jag beklagar detta i likhet med dig. Men jag känner att vi har ärvt även denna fråga från s-, v- och mp-majoriteten som fanns på riksdagssidan under den förra mandatperioden.

Anförande nr 90

T o r h i l d L a m o (v): Jag tar fasta på vad borgarrådet sade om direktiven. Jag tycker att det är lite märkligt att regeringen inte lyssnar på vad man säger från kommunfullmäktige och från borgarråden i Stockholms stad. Det måste ju ändå vara rätt viktigt när man utformar det här. Det framstår faktiskt som lite konstigt.

Vi vet ju från den tid då försöket genomfördes att åkandet med kollektivtrafiken ökade. Man behöver därför göra nya satsningar på kollektivtrafiken. Man såg också i försöket att man kunde fatta beslut och få pengarna tillbaka så att man kunde förhandla regionalt om vilka satsningar man skulle använda pengarna till.

Jag tycker att det här är mycket märkligt. Även om det här tas ut som en skatt så måste man väl precis som i försöket kunna fatta beslut lokalt här i regionen. Det kan väl inte vara så att den borgerliga alliansen inte lyssnar på vad medborgarna i Stockholm vill göra med intäkterna?

Anförande nr 91

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Vi ärver trängselskatten från s, v och mp. Om det hade varit vägavgifter som vi kan införa 2011 hade vi inte haft det problem som vi i dag har. Men på grund av att s, v och mp under förra mandatperioden beslutade om denna trängselskatt så står vi där vi står.

Jag delar uppfattningen om att vi behöver satsa mer på kollektivtrafik *och* vägar *och* järnvägståg. Men jag vill bara påminna er om att ni genomförde ett försök från Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet som kostade flera miljarder och som gav 200 miljoner tillbaka till regionen i form av utbyggd kollektivtrafik. Jag vet inte om jag tycker att det är så mycket att skryta med, om jag ska vara ärlig. Men vi ska i alla fall göra vad vi kan från de borgerliga partierna.

§ 22 Taxa för hushållsavfall och därmed jämförligt avfall inkl. taxa för skrymmande hushållsavfall m.m. samt slam och latrin att gälla från och med den 1 april 2007 (utl. 2007:5)

Anförande nr 92

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande, fullmäktige! Den 1 juli infördes en statlig förbränningsskatt, som nu slår igenom. Det är alltså den gamla regeringen som har lagt på ytterligare en skatt, i det här fallet på förbränning. Det har inneburit höjda avgifter runtom landet. I Hedemora har den höjda skatten lett till en taxehöjning på 20 procent. I Gnesta handlar det om 30 procent. I Uppsala är det nästan 70 procent i ökad avgift.

Det finns mycket att säga om detta, men det är väl bara att konstatera att det här är en ny skatt som har lagts på medborgarna under miljövänlig flagg. Det finns mycket, herr ordförande, som talar för att detta får en mycket begränsad effekt på mängden avfall som kan styras till återvinning. I den utredning som föregick skattens införande antog man att minskningen skulle bli runt 4 procent. 96 procent av avfallet kommer alltså att belastas med en skatt utan att det sker någon större förändring.

Vi får hoppas att det här var en av de sista hushållsfientliga skattehöjningar som vi drabbas av i den här staden. Därför är jag också glad över att höjningen blir så pass resonabel i Stockholms stad som 10 procent mot bakgrund av hur det har slagit i andra delar av landet. Det innebär att den här skattehöjningen ändå drabbar stockholmarna relativt lindrigt.

Herr ordförande! Jag kommer också att bevaka att de förändringar som nu görs i avfallshanteringen görs så skonsamt som möjligt gentemot enskilda personer. Jag tänker på att det är en rad förändringar som nu är aktuella i Stockholm. Det handlar om att gå från säck till kärl, och man tittar också på en rad andra åtgärder. Jag vet att detta berör många människor, inte minst äldre och funktionshindrade som får det svårare med sin vardag. Jag tycker att det är viktigt, herr ordförande, att vi bevakar hur den här typen av reformer påverkar våra medborgare.

Jag vill också peka på några viktiga utgångspunkter när vi har jobbat med taxesystemet. En sådan är att flexibiliteten ska vara hög. Man ska kunna få hämtning varje vecka om man vill det. Vi ska titta på källsortering, se efter om vi källsorterar rätt och vad det är som ska källsorteras och inte. Valfriheten ska fortsätta att vara stor när det gäller olika hushåll som har olika behov. Vi vill undvika att det blir en övertaxering. Budgeten ska vara i balans och det hela ska ge ett nollresultat.

Sammantaget, herr ordförande, vill vi se den här delen i avfallspolitiken som ett led i att hålla staden snygg och samtidigt se till att skattebetalarna får valuta för sina pengar. Därmed yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.

Anförande nr 93

M i r j a S ä r k i n i e m i (s): Ordförande och fullmäktigeledamöter! Jag vill givetvis börja med att yrka bifall till den socialdemokratiska reservationen i kommunstyrelsen trots att vi egentligen är eniga i sak när det gäller taxan.

Jag sorterar mina sopor så långt som möjligt. Det är inte så mycket som går till den där förbränningen, Mikael. Jag fick erfara detta på ett konkret sätt när jag dagarna före jul gick ned till mitt lilla sopsorteringsrum som min fastighetsägare har ställt i ordning. Där fick jag syn på en affisch där jag kunde läsa att de sopor som vi hade lämnat från fyra fastigheter hade resulterat i att man hade kunnat tillverka 20 nya cyklar av metallskroten. Man hade tillverkat 200 000 rullar toapapper utan att bränna någonting – jättebra! Man hade gjort ett antal läskbackar och man hade tillverkat nya flaskor etcetera. Alla sopor hade använts till någonting. Givetvis får sådan information mig att bli ytterligare motiverad att verkligen sopsortera, och jag hoppas att fler med mig gör det.

Varför tar jag då upp detta trots att vi i sak är eniga? Självfallet beror det på att föredragande borgarråds förslag får mig att misstänka att det inte är lika viktigt för den nya majoriteten som det är för mig, mina grannar och det parti som jag företräder att sortera sina sopor. Då kommer vi till taxan. Det måste löna sig för hushållen, verksamheterna och fastighetsägarna att bidra till den gemensamma miljönyttan. Både skatter, taxor och system för återvinning och avfallshantering måste ändå utformas så att det finns en koppling mellan kostnaden för samhället och vad privatpersoner och företag får betala. Det innebär mindre kostnader vid ett agerande som bidrar till miljönyttan och högre kostnader för ett agerande som motverkar miljönyttan. Det ska vara möjligt att välja ett agerande som fungerar i den egna vardagen och samtidigt ger mesta möjliga miljönytta.

När det gäller taxorna ska det också handla om långsiktiga frågor. Taxesystemet ska utvecklas under noggrann beredning och kan inte vara en populistisk fråga eller en fråga för ettårsbudgetering. Därför tycker jag att grunden för de aviserade taxeförändringarna som borgarrådet nu lämnar är väldigt vag i de synpunkter som borgarrådet har skrivit i sitt ärende.

Kanske läser jag det här med alltför svarta glasögon. Jag hoppas att det är så och att det här bara är misstankar. Men jag tror inte att mina glasögon är så svarta i realiteten utan jag tror att majoriteten inte vill befatta sig med en miljö- och renhållningspolitik värd namnet.

Anförande nr 94

A n d e r s B r o b e r g (kd): Ordförande och fullmäktige! Jag tror att det är viktigt att få till ett system med avgifter och liknande som får positiv effekt. Jag tror att vi är överens om det allihop.

För att lyckas med detta krävs det att systemet är flexibelt och att man verkligen utgår från hushållens och individernas behov. Då måste man se till att exempelvis äldre som har svårt att gå från trappan ut till sopstället kan välja att kanske få soporna hämtade vid dörren eller liknande. Det gäller att få de praktiska

miljöeffekterna; det är dem som det är viktigt att nå. Det handlar inte om att klämma fram ett system som bara rakt av exakt passar dem som hämtar sopor.

Det gäller att få inriktningen på ett sådant sätt att man verkligen får sortering av farligt avfall och att återvinningen leder åt det hållet. Det verkar vi vara överens om allihop. Det gäller bara att hitta bästa möjliga system för det.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 95

T o r h i l d L a m o (v): Fullmäktige och ordförande! Vänsterpartiet delar synen i förslagen om att det är bra att taxan höjs. Men vi tycker att vi måste ta lite fler steg när det gäller avfallstaxan. Ett av våra viktigaste mål är att minska avfallsmängderna och därmed öka sorteringen ytterligare. Vänsterpartiet vill därför att vi ska kunna differentiera taxan ytterligare, till exempel så att man får en lägre taxa för dem som har fastighetsnära insamling som gör det lättare för folk att sortera sina sopor bättre. Vi vet att förbränningen också kan öka utsläppen, så jag tror att detta är ganska viktigt för att vi ska kunna nå våra miljömål.

Jag blev lite förundrad när jag läste den reservation som fanns från de borgerliga partierna i renhållningsnämnden. Där skriver de bland annat att man inte ska styra medborgarna till nya rutiner och beteenden. Jag undrar vad man menar med detta. Ska man alltså inte använda taxan som ett sätt att minska avfallsmängden? Det tycker jag är ganska viktigt. Jag tror att vi kan komma ganska långt genom att vi sorterar mer, precis som Mirja Särkiniemi från Socialdemokraterna pratade om. Detta finns ju också uppställt i EU:s mål för avfallshantering. Framför allt ska man återanvända och återvinna, och inte förbränna och deponera. Jag hoppas att vi kan leva efter detta i fortsättningen i Stockholm.

Jag yrkar bifall till Vänsterpartiets reservation.

Anförande nr 96

M a t s L i n d q v i s t (mp): Herr ordförande och ledamöter! Det har redan sagts många kloka saker om avfallsförbränning. Jag vill tillägga att alla vi som bor i närheten av Högdalenverket givetvis är tacksamma för allt som kan göras för att det som kommer ut ur själva verket hålls så rent som möjligt.

En god förbränning förutsätter därför en god källsortering så att man vet vad det är för någonting man sätter eld på. Om man vet vad det är man sätter eld på så kan man också optimera själva förbränningsprocessen till en så god miljöstatus som möjligt.

Jag skulle också vilja lyfta frågan lite till. Det pågår en strid inom avfallsnäringen mellan å ena sidan dem som vill satsa på ökad förbränning över hela linjen och till och med importera sopor från många ställen i Europa för att bränna upp dem här, å andra sidan återvinningsindustrierna. De lever på att förädla det återvunna materialet till saker som går att använda igen. Dessa återvinningsindustrier genererar nu en massa jobb, vilket vi gärna vill se vidareutvecklas.

Med anledning av det här väljer vi att ansluta oss till Vänsterpartiets reservation som har lagts fram i kommunstyrelsen.